

DRA GATUŠEC

ŠOLSKO GLASILO
OŠ KOMANDANTA STANETA DRAGATUŠ

ŠOLSKO LETO 2017/2018

OSNOVNA ŠOLA
KOMANDANTA STANETA
DRAGATUŠ

UVODNIK

Drage učenke in dragi učenci, spoštovani bralci Dragatušca!

Prihaja čas, ko se poslavljamo od tega šolskega leta. To je čas, ko šola obmolkne za približno dva meseca, čas, ko učenci, starši in zaposleni zaživimo v povsem drugačnem počitniško-dopustnem ritmu. Je pa to tudi čas, ko zagleda luč sveta šolsko glasilo Dragatušec.

S prebiranjem Dragatušca boste skupaj z nami podoživali vse naše prehojene poti, dosežene uspehe, obiskane kraje, izpeljane prireditve in skupna druženja. V šol. l. 2017/2018 je bilo veliko dogodkov in uspehov, na katere smo ponosni, zato nas prelistajte, preberite in postanite tudi vi del njih.

Drage učenke in dragi učenci, spoštovani sodelavci, želim vam vesele, sproščene počitnice, da bi se napolnili z energijo, ki jo boste potrebovali za premagovanje nalog, ki nas čakajo v prihajajočem šolskem letu. To še posebej velja za devetošolce, ki zapuščajo osnovnošolske klopi in se podajajo novim izzivom naproti. Zaželimo jim: »Srečno!«

Vam, spoštovani bralci, pa želim prijetno dopustovanje ...

Stanislav Dražumerič, ravnatelj

Dragi bralci,

bližajo se počitnice in vi tudi letos v rokah držite šolsko glasilo Dragatušec. Vesela sem, da sem lahko letošnja urednica. Delo mi je bilo v veselje. Upam, da boste pri branju glasila uživali in ga prebrali z veseljem.

Želim vam prijetno branje.

Neja Klepec, urednica

DOGAJANJE NA ŠOLI

PRVI ŠOLSKI DAN V ŠOLSKEM LETU 2017/2018

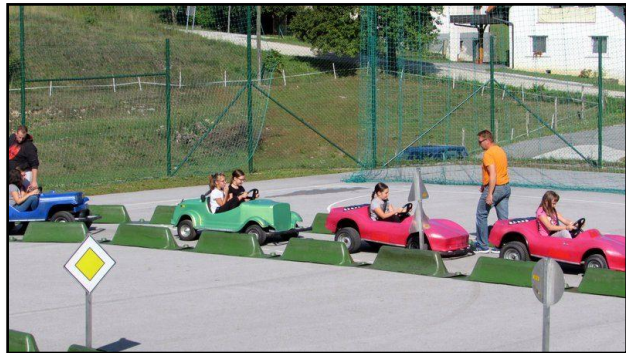
Pa smo ga dočakali. Zjutraj, 1. septembra, smo se učenci in starši prvošolcev zbrali v učilnici 1. razreda. Prvi šolski dan je bil nekoliko drugačen. Po obveznem delu v razredu smo se odpravili v jedilnico, kjer nas je čakala prav posebna malica. Tortica je bila zelo okusna. Presenečenj pa še ni bilo konec, saj smo si ogledali prav posebno predstavo. Učenci so lahko že prvi dan spoznali, da moraš biti do sošolcev prijazen in se z njimi lepo igrati. Naučili so se tudi nekaj novih iger, a vseeno so komaj čakali, da smo šli v razred. Ogledali smo si šolske torbe in se naučili, da moramo z njimi lepo ravnati. Dan nam je prehitro minil, saj so jih pred vrati že čakali starši, ki so imeli v mislih za njih nova presenečenja. Prvošolec si samo enkrat v življenju!

Učiteljici 1. r. Nada Klobučar in Sanela Majstorović

VOZILI SMO SE Z JUMICAR

V torek, 5. 9. 2017, smo imeli učenci 4. in 5. razreda športni dan. Dovoz v šolo je potekal kot ponavadi. V šoli smo dobili malico in se ob osmi uri z avtobusom odpeljali v Vinico na Jumicar.

Ko smo prispeli, smo si najprej na hitro ogledali šolo, nato pa odšli na igrišče. Ko se je začel pouk, nas je gospod Zmago poklical v telovadnico. Govoril nam je na splošno o pravilih v prometu in kako naj se kot pešci vedemo v prometu. Ko je končal, smo zopet odšli na igrišče, tam nas je razdelil v skupine. Skupina, v kateri sem bila jaz, je bila tretja. Vsi smo bili malo nervozni.

Na progi je bilo kar nekaj prometnih znakov in semafor. S Tino sva se odločili, da se bova peljali skupaj. Ko je bila naša skupina na vrsti, sem bila zelo nervozna, saj se mislila, da mi ne bo šlo dobro. S Tino sva skočili v moder avto. Med vožnjo mi je Tina pomagala pri nekaterih prometnih znakih. Po vožnji sem bila presenečena, saj sem mislila, da mi bo šlo še slabše. Bila sem vesela, da sem vožnjo dobro opravila. Ko so končale vse skupine, smo se poslovili in odšli nazaj v Dragatuš.

Ko smo prispeli nazaj, smo imeli še tri ure pouka. Ta dan sem se zelo zabavala in ga ne bom nikoli pozabila.

Emma Markovič, 5. razred

PRVI ŠPORTNI DAN – POHOD PO ŽUPANČIČEVI POTI

6. 9. 2017 smo se učenci od 6. do 9. razreda odpravili po Župančičevi poti.

Iz šole smo odšli ob 8.00, vrnilo smo se ob 12.30. Hodili smo po gozdu, vasi, glavni cesti in makadamu. Imeli smo štiri postanke. Prvi je bil pri lovski koči Vinica, drugi na Žežlju, nato pri izviru reke Lahinje, četrti pa pri kapelici v Mali Lahinji.

Sara Plut Pečavar, 7. r., novinarski krožek

ŠPORTNI DAN – GRAJSKA UČNA POT

V sredo, 6. 9. 2017, smo imeli učenci od 1. do 5. r. športni dan. Odpravili smo se na pohod po Grajski učni poti Obrh. Pred odhodom smo se zbrali pred šolo, si razdelili malico ter se odpravili na pot.

Na Obrhu smo imeli prvo postojanko, kjer smo pozvonili za srečo. Pot smo nadaljevali proti Brezniku. Ustavili smo se pri brezniškem gradu.

Okrepčali smo se z dobrotami iz nahrbtnika, nato nam je g. Jože Adam razkazal grajsko klet. Po ogledu gradu smo se odpravili proti Tanči Gori. Nekaj časa smo hodili po

makadamski poti, ki nas je pripeljala na Tančo Goro. Šli smo proti gasilskemu domu, kjer je učence 1. in 2. razreda pričakal avtobus in jih odpeljal nazaj v šolo. Ostali smo se proti šoli odpravili peš. Ob prihodu v šolo smo se utrujeni in lačni odpravili na kosilo.

Na športnem dnevu smo se imeli lepo, saj smo se prijetno razgibali in naučili veliko novega.

Urban Koce, 5. razred

KULTURNI DAN V LJUBLJANI

V sredo, 13. 9. 2017, smo odšli učenci od 6. do 9. razreda v Ljubljano.

Najprej smo si ogledali operno predstavo, nato bi se morali voziti z ladjico po Ljubljanici, ampak zaradi dežja je bila reka nevarna in neplovna, zato smo se sprehajali po Ljubljani. Videli smo Križanke (tempelj nemškega viteškega reda) in reševali naloge v delovnem zvezku. Nato smo odšli na kosilo. Jedli smo pico v piceriji Foculus. Potem smo si ogledali Slovensko filharmonijo. Predstavili so nam tolkala, orgle ter zgodovino Slovenske filharmonije. Ko smo šli domov, smo se ustavili še v nakupovalnem središču BTC City.

Nekateri smo uživali.

Gregor Pupič, 8. r., novinarski krožek

ADRENALINSKI PARK PODZEMELJ

V četrtek, 14. 9. 2017, smo učenci od 1. do 6. razreda odšli v adrenalinski park.

Zjutraj, ko smo prišli v šolo, smo si vzeli malico in odšli v Podzemelj.

Tam smo najprej dobili pasove, potem pa smo šli najprej na prvo progo. Na tej progi je bila plezalna stena, potem sodi, nato jajček, jabolka in hruške, mreža, deske in še tobogan.

Kdor je želel na drugo progo, se je lahko tudi tam preizkusil. Ampak tista proga je bila zelo zahtevna. Ovire na tej progi so bile sledeče: lestev, poševne palice, zipline, črke Podzemelj, kolo, čoln, hlodi, mini plezalna stena, mreža, tarzan, velik zipline in lestev.

Ko smo vsi preplezali vse omenjene ovire, smo odšli z avtobusom domov. Meni je bil ta dan zelo všeč, saj sem se lahko preizkusila tudi v zahtevnejših ovirah druge proge.

Pija Kač Lamut, 5. razred

14. 9. 2017 smo odšli učenci od 1. do 6. razreda v Podzemelj v adrenalinski park. Tam smo odšli na 1. in 2. progo. Na prvo progo so šli mlajši, na višjo progo pa so lahko šli samo starejši. Naša vodička nam je razložila in pokazala, kako nataktniti pas za plezanje. Pogumnica jaz sem si upala iti na višjo progo in ni bilo zaman. Bilo je zelo napeto. Ostali, ki še niso prišli na vrsto, so igrali golf in lahko so 'vadili fitnes'. Ta dan je bil zelo lep in je hitro minil.

Tjaša Kobetič, 6. r., novinarski krožek

1. R. SI JE OGLEDAL POLICIJSKO POSTAJO

Učenci 1. razreda smo si v torek, 19. 9. 2017, ogledali PP Črnomelj. Prijazen policist Tone nam je pokazal vse prostore in pripomočke, ki jih policisti uporabljajo pri svojem delu. Našim dečkom so bili izredno zanimivi motorji in policijski avtomobili. Učenci so se lahko poslikali tudi v policijskem kombiju. Žalostni pa smo bili, ker si nismo mogli ogledati zapora, ker je bil zaseden. Učenci so videli tudi policijske pse, ki jim pomagajo pri njihovem delu. Polni lepih vtisov in novih spoznanj smo se z avtobusom vrnili v šolo. Policistu Tonetu smo narisali slikice in jih vpeli v album ter se mu tako zahvalili za njegov prijazen sprejem. Obljubil nam je, da se kmalu vidimo v šoli.

Učiteljici 1. r. Nada Klobučar in Sanela Majstorovič

KULTURNI DAN V LJUBLJANI ZA UČENCE OD 1. DO 5. RAZREDA

V sredo, 20. 9. 2017, smo imeli učenci od 1. do 5. razreda kulturni dan. Odšli smo v Ljubljano.

Odhod izpred šole smo imeli ob 7. uri zjutraj. Pot je potekala brez problemov. Ko smo prispeli v Ljubljano, smo odšli v gledališče, kjer smo si ogledali gledališko predstavo z naslovom Sapramiška. Po predstavi smo odšli v posebno sobo, kjer smo se pogovarjali o predstavi. Gospo, ki je bila z nami, je zanimalo, če smo si kaj zapomnili. Po pogovoru smo izdelovali živali iz papirja in kartona. Izbrali smo si živali, ki so nastopale v predstavi. Po zaključku smo odšli z avtobusom proti Dragatušu.

Kljub slabemu vremenu smo preživeli lep in zabaven dopoldan.

Lana Panjan, 5. razred

NARAVOSLOVNI DAN – ZDRAVSTVENA IN ZOBOZDRAVSTVENA VZGOJA 6. RAZREDA

V torek, 26. 9. 2017, smo učenci 6. razreda imeli naravoslovni dan. Imeli smo predavanje o zobeh in splošnem zdravju. Predavala nam je ga. Ana Starešinič, diplomirana medicinska sestra, iz ZD Črnomelj. Prvi dve uri smo se pogovarjali o zobeh, o njihovih nepravilnostih, o zobnih aparatih ...

Naslednji dve uri smo debatirali o zdravju, predvsem o puberteti in higieni. Ta dan je bil zanimiv za vse nas, učence 6. razreda.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

NARAVOSLOVNI DAN 7. IN 8. RAZREDA

V sredo, 27. 9. 2017, smo imeli učenci 7. in 8. razreda naravoslovni dan. Trajal je pet šolskih ur.

Prvi dve uri smo se pogovarjali o zobozdravstveni vzgoji, in sicer kaj se zgodi, če spiješ preveč gaziranih pijač. Na začetku smo se naučili, kako si pravilno umiti zobe in katere zobne ščetke uporabljati. Tretjo in četrto ter peto uro smo se pogovarjali o stresu. Kaj sploh je stres, kako se ga lotiti in podobno. Seveda smo se igrali tudi igrice. Zadnjo uro naravoslovnega dne smo delali dihalne vaje in vaje za sprostitev. Bile so zelo zanimive in učinkovite.

Na naravoslovnem dnevu smo se imeli zelo lepo in naučili smo se veliko novega.

Neja Klepec, 7. r., novinarski krožek

NARAVOSLOVNI DAN 9. RAZREDA

V četrtek, 28. 9. 2017, smo učenci 9. razreda imeli naravoslovni dan. Začel se je ob 7.30, ko je v naš razred prispela diplomirana medicinska sestra gospa Ana Starešinič ter nas vljudno pozdravila, mi pa smo ji prav tako vljudno odzdravili.

Po kratkem uvodu nas je vprašala, ali smo že kdaj kadili. Mislim, da naš razred še nikoli ni bil tako enoten, saj smo vsi v en glas odgovorili, da še nikoli nismo kadili. Po tem vprašanju nam je razlagala o škodljivosti kajenja za naše zobe ter ustno votlino. Pokazala nam je tudi, koliko katrana ostane v človeških pljučih po 400 pokajenih cigaretah. Ko smo videli, kakšne so posledice kajenja, smo vsi sklenili, da ne bomo kadili. Potem smo imeli malico, po kateri smo imeli glavno temo spolnost. Spregovorili smo o tabujih pri spolnosti in zaščiti pred neželjeno nosečnostjo.

Mislim, da je bil ta naravoslovni dan zelo zanimiv; zanimive so bile tudi teme, saj smo se naučili veliko novega.

Tilen Hudelja, 9. razred

36. SLIKARSKI EX TEMPORE MLADIH LIKOVNIKOV BELE KRAJINE

V petek, 29. 9. 2017, smo se zbrali učenci likovniki iz vseh belokranjskih šol na 36. SLIKARSKEM EX TEMPORU MLADIH LIKOVNIKOV BELE KRAJINE, ki je potekal na Krupi v občini Semič. Tema 36. slikarskega ex tempora je bila SKRIVNOSTNA KRUPA. Srečanje je bilo uvrščeno v dneve evropske kulturne dediščine pod skupnim naslovom Voda od mita do arhitekture. Pokrovitelj letošnjega srečanja je podjetje Kambič laboratorijska oprema, d. o. o., organizacijo dogodka pa je prevzela OŠ Semič. Iz OŠ Komandanta Staneta Dragatuš smo se tega srečanja udeležili 4 učenci – Anej Kobe (4. razred), Leon Pavlinič (7. razred), Alja Držaj (8. razred) in jaz, Nika Kuzma (9. razred).

Nika Kuzma, 9. razred

NARAVOSLOVNI DAN 1. R. – ŽIVIMO ZDRAVO

V četrtek, 26. 10. 2017, so imeli učenci 1. r. naravoslovni dan. Prvi dve uri jih je sestra Ana podučila, kako pravilno umivamo zobke. Učenci so izdelali dve zobni lutki. Po malici pa so spoznavali, kako skrbimo za svoje zdravje s pravilno prehrano in se pogovarjali o osebni higieni.

Učiteljici Nada Klobučar in Sanela Majstorovič

NARAVOSLOVNI DAN NA KMETIJI ŠTRUCELJ

V četrtek, 16. 11. 2017, smo se učenci 6. razreda odpravili na naravoslovni dan. Najprej smo se odpravili v Semič na razstavo sadja. Tam smo se pogovarjali o jabolkih ter ostalem sadju. Potem pa smo še imeli predavanje o negi sadnega drevja. Okoli 9.00 smo se odpravili na Kmetijo Štrucelj. Tam so nam pokazali in razkazali njihovo kmetijo, ki ima 102 glavi krav. Lahko smo kupili jogurt. Dobili smo miške, jogurt in mleko. Nazadnje smo odšli na Kmetijo Klepec. Tam so nam povedali, s čim se ukvarjajo, ter pokazali so nam, s kakšnimi stroji si pomagajo pri delu. Pogledali smo si trgovino ter lahko smo kupili njihove izdelke. Bilo je zelo lepo.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK 2017

V petek, 17. 11. 2017, smo imeli na šoli Tradicionalni slovenski zajtrk. Okoli osme ure so ga imeli učenci od 1. do 4. razreda, za njimi pa učenci od 5. do 9. razreda. Lično urejene mize za Tradicionalni slovenski zajtrk smo pripravile učenke sedmega razreda. Po koncu smo pospravile jedilnico in se odpravile v telovadnico, kjer smo vsi učenci in otroci iz vrtca skupaj zapeli pesem Lojzeta Slaka Čebelar. Na harmoniko nas je spremljal Tim Bukovec

Kralj, učenec 9. razreda. Po koncu pesmi smo se odpravili nazaj k pouku. Bilo je zelo lepo in upam, da bo drugo leta tako zabavno kot to.

Neja Klepec, 7. r., novinarski krožek

OBISKAL NAS JE MIKLAVŽ

Letos je našo šolo skrivaj obiskal Miklavž – no, vsaj videl ga ni nihče. So pa zato vsi učenci opazili darila, ki jih je prinesel, predvsem pa kamin, ki ga je postavil na “spodnjem” hodniku, kjer domujejo učenci prve in druge triade. V kaminu je bil, če lahko verjamemo prvošolcem, celo pravi ogenj – le dima ni in ni bilo. Zato pa je bilo tako lepo posedati pred kaminom in se nastavljati njegovi »toploti«. Za vogali se sicer govori, da je imela pri vsem skupaj prste vmes učiteljica Nada Klobučar, a učenci tega ne verjamejo. Oni že vedo, kaj lahko naredi Miklavž – kaj takega ne zmore nobena učiteljica, pa četudi bi ji pomagal mož ali pa še kdo tretji.

PEKA PIŠKOTOV ZA DOBRODELNO AKCIJO

V sredo, 20. 12. 2017, smo imeli na OŠ Komandanta Staneta Dragatuš Novoletno prireditev. Na pobudo predstavnikov šolskega sklada so starši, učenci, učitelji, vzgojiteljice in DKŽ Dragatuš v tednu pred prireditvijo pekli piškote, za katere so obiskovalci v času prireditve namenili dobrodelne prispevke. Izkupiček, 545 €, je bil namenjen nakupu glasbil za otroke iz vrtca in učence.

Za peko – pravzaprav za pripravo piškotov za peko – so uporabili kar šolsko jedilnico. Vse mize so bile polne pekovskih pripomočkov in ostalega, kar je potrebno za peko piškotov. Pri delu so pomagale tudi učenke šole, zaposleni v šoli in vrtcu ter starši. Pripravili so čez sto vrečk piškotov, ki so šli zelo dobro v prodajo.

NOVOLETNA PRIREDITEV 2017

V sredo, 20. 12. 2017, smo imeli na OŠ Komandanta Staneta Dragatuš Novoletno prireditev. Skozi prireditev sta nas popeljali Tara Vranič in Nika Kuzma, učenki 9. razreda. Za sceno, ozvočenje in postavitve odra so poskrbeli kolektiv in učenci. Med prireditvijo smo slišali mlajši in starejši otroški ter tudi mladinski pevski zbor. Seveda nismo samo peli. Na odru smo

tudi plesali in igrali na razne instrumente (kitara, saksofon, pozavna, violina in klavir). Predstavo sta popestrili dve deklamaciji. Učenci 6. razreda so odigrali dramski prizor z naslovom Božični večer. Na odru so se nam pridružili tamburaši KUD Dobreč. Na zaključku prireditve so vsi učenci od 4. do 9. r., ki so vključeni v pevski zbor, zapeli skupaj s tamburaškim orkestrom KUD Dobreč.

Na prireditvi ni manjkalo besed o začetkih samostojnosti Slovenije, o enotnosti Slovencev, prav tako tudi o energetske sanaciji šole. Na pobudo predstavnikov šolskega sklada so starši, učenci, učitelji, vzgojiteljice in DKŽ Dragatuš v tednu pred prireditvijo pekli piškote, za katere so obiskovalci v času prireditve namenili dobrodelne prispevke. Z izkupičkom smo kupili glasbila za otroke iz vrtca in učence. Vsem skupaj, ki so prispevali na poti k uresničitvi želja, se iskreno zahvaljujemo.

Poslovili smo se z božično-novoletnimi željami.

Neja Klepec, 7. r., in Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN – POTUJEMO SKOZI ČAS

V ponedeljek, 8. 1. 2018, smo učenci 6. razreda odšli v Mestno muzejsko zbirko Črnomelj in izdelovali ščite, ki so jih vitezi uporabljali v srednjem veku.

Najprej smo do 10.00 bili v Črnomlju in smo si ogledali veliko dragocenih in starih predmetov, ki jih hranijo še danes. Vodja ogleda g. Weiss nam je pokazal in pripovedoval o mnogih stvareh, ki so jih uporabljali včasih. Ogledali smo si staro orožje, kovance, nakit, zapise, stare grbe ipd.

Kasneje smo se odpravili v šolo in smo začeli izdelovati ščite. Narejeni so bili iz lesa, vrvi in barve. Najprej smo iz lesa izrezali ščit z električnimi žagicami in ga

nato res močno zbrusili. Nanj smo narisali skico in ga pobarvali.

Imeli smo se lepo in upam, da bomo še kdaj imeli takšen dan.

Tjaša Kobetič, 6. r., novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN – PEKA KRUHA

V sredo, 10. 1. 2018, smo se učenci 6. razreda odpravili v Semič. Najprej smo se odpravili k Mojci Kramarič, ki ima majhno pekarno. Postregla nas je s piškoti, pogačami in Mojčinim čajem. Pokazala nam je, kako speči tradicionalno belokranjsko pogačo. Tudi sami smo lahko poskusili speči kruh.

Najprej smo se razdelili v skupini po 6 učencev. Gospa Kramarič nam je dala predpasnike ter kape, ki so zavarovale testo, da nanj ne bi padali naši lasje. Te kruhke smo si lahko odnesli s seboj.

Potem ko smo končali, smo se odpravili v Gasilski muzej Metlika, v katerem smo si ogledali stare stroje za gašenje in obleke, ki so jih uporabljali včasih. Pogovarjali smo se o zgodovini gasilstva. Bilo je zelo lepo.

Tea Ravnika, 6. r., novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN – IZDELAVA MAPE ZA HERBARIJ

V četrtek, 11. 1. 2018, smo učenci 6. razreda imeli tehniški dan. Tega dne smo izdelovali mape za herbarij, ki ga bomo potrebovali pri naravoslovju.

Pri tem sta nam pomagali učiteljici Nataša Podhostnik in Jasmina Strugar, ki nam je pomagala pri estetskem videzu naših map za herbarije. Pri delu smo uporabljali papir in barve ter druge pripomočke. Naše mape so lepo izpadle in so izvrstne ter zelo elegantne.

Bilo je zelo lepo.

Tea Ravnika, 6. r., novinarski krožek

ŠPORTNI DAN

V petek, 12. 1. 2018, smo imeli v šolski telovadnici športne igre. Sodelovali so učenci od 1. do 6. razreda.

Najprej smo se ogreli in postavili proge. Nato smo izbrali tekmovalne skupine. Izbirali so fantje iz 6. in 5. razreda; to so bili Valentin Kralj, Anej Bahor, Mark Panjan, Tim Kač Lamut, Urban Koce, Matic Peršič, Domen Gorše in Bor Maljevac.

Igrali smo tako, da so najprej tekmovali štiri skupine, nato pa še ostale štiri. Pripravljenih je bilo sedem težkih, ampak zabavnih iger.

Prvo mesto sta si delili Timova in Matičeva skupina, drugo mesto si je priborila Borova skupina in tretje mesto Anejeva skupina. Nagrade smo dobili čez štiri dni.

Bilo je lepo. Vsi smo se zabavali.

Tjaša Kobetič, 6. r., novinarski krožek

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Prvi dan – ponedeljek (8. 1. 2018)

Zjutraj smo se zelo zgodaj vstali, kajti čakal nas je odhod v Bohinj. Starši so nas in naš kup prtljage odpeljali v šolo, od koder smo se ob 7.00 odpeljali na enotedensko avanturo.

Na avtobusu je bilo zelo glasno, kajti glasba se je vila vsepovsod. Tudi mi smo bili nekoliko živahni in predvsem neučakani. Približno na polovici poti smo se ustavili na počivališču ob avtocesti, kjer smo malicali.

Ob 11.00 smo srečno prispeli v ČŠOD Bohinj. Ko smo se namestili v sobe in razpakirali, smo odšli na pohod, kjer smo videli spodnjo postajo gondole, si ogledali vojaško pokopališče iz vojne. Tam smo lahko tudi pozvonili z zvončkom želja in si nekaj zaželeli.

Po vrnitvi v dom pa smo uredili, dopolnili in preverili vso smučarsko opremo. Po večerji smo imeli še predavanje o FIS pravilih vedenja na smučiščih in spoznali znake, ki so na smučišču. Potem smo imeli nekaj prostega časa, nato pa smo ob 22.00 odšli spat.

Drugi dan – torek (9. 1. 2018)

Po jutranji telovadbi in zajtrku smo se z avtobusom in z gondolo odpeljali na Vogel. Bilo je zelo deževno, zato smo bili vsi mokri. Razvrstili smo se v skupine, potem pa se je začelo zares. Do 13.00, ko smo končali z vadbo, smo vsi vidno napredovali. Po vrnitvi domov smo si dali sušit opremo. Nato smo odšli v sobe ter si vzeli kopalke ter brisače in se odpravili v toplice v Bohinjski Bistrici, ker je bil dež premočan. Nato smo odšli domov ter

po večerji je sledilo še predavanje o smučanju, nato pa še prosti čas in spanje.

Tretji dan – sreda (10. 1. 2018)

Zjutraj je bilo bujenje ob sedmih, a smo se kot ponavadi v naši sobi ali natančneje apartmaju zbudili ob 6.00 in uživali "gorenjsko" jutro, nato pa smo se ob 7.15 odpravili na jutranjo telovadbo, ki ji je sledil zajtrk. Ko smo se najedli, smo se s polnimi trebuhmi odpeljali na smučišče, kjer smo uživali v obilici sonca in petih centimetrih novega snega. Ker je bil to že drugi dan, smo se nekateri že zapeljali po prelepi progi Orlovske glave in od tam občudovali slovenske lepote, na primer Triglav, Bohinjsko dolino, ki je bila zamegljena, in vetrove, ki so nosili sneg z bližnjih vrhov, nato pa smo se pogumno spopadli s strminami. Na prvem spustu je bilo nekaj padcev, a noben ni imel resnih posledic, zato smo veselo nadaljevali.

Ob 11.30 smo se vsi veselo odpravili na zaslužen malico, ki je bila ta dan sirovka in čaj, saj smo ga s seboj prinesli v termovkah. Ko smo se okrepčali, smo se spet veselo odpravili na sneg in se do 14.00 zabavali na snegu. Po končanem smučanju in potem ko smo pospravili smuči in palice v lopo in se v natrpani gondoli spet spustili v dolino, smo se usedli v avtobus in odpeljali v ČŠOD, kjer smo imeli kosilo in po njem počitek oziroma prosti čas, ki smo ga lahko preživeli v klubski sobi in igrali namizni tenis ter se pogovarjali, počivali v sobah, se zabavali in poslušali glasbo.

Ob 15.15 smo se odpravili na sprehod ob kristalno čistem Bohinjskem jezeru. Na sprehod nas je peljal vodja ČŠOD Bohinj Boštjan Gradišar, ki nam je znal povedati veliko stvari o okolici, saj živi v Bohinjski dolini. Najprej smo se ustavili pri plezališču "Pod skalco", kjer nam je Boštjan povedal, da je ta velika skala v

resnici balvan, in nam pokazal vhod v izklesano votlino, ki so jo naredili, da jim je služila kot hladilnik, ko so pozimi vanjo iz jezera ali od drugod prinesli sneg in led, ki jim je poleti hladil vsa pokvarljiva živila, kot so meso, sir, mleko in tako dalje.

Nato smo skozi kraj Stara Fužina prišli na stran Hudičevega mostu, od koder so na drugo stran čez sotesko, po kateri teče reka Mostnica, vozili železovo rudo za potrebe Žige Zoisa, čigar dvorec še zmeraj stoji blizu ostankov fužin. Na mostu nam je Boštjan povedal tri različne legende, kako naj bi most dobil

ime. Na poti nazaj smo se ustavili ob fužinah in si ogledali zemljo, ki je bila črne barve. Boštjan nam je razložil, da je to posledica odlaganja žlindre iz fužin ter mešanja žlindre in gorenjske zemlje. Po vrnitvi s pohoda smo v ČŠOD-ju imeli malico, jedli domač jogurt iz Bohinjske doline, ki nekaterim ni bil všeč, a meni je bil všeč, ker ni bil tako kisel, kot so jogurti ponavadi.

Po malici je čez 2 uri sledila večerja, po njej pa smo se še stuširali, malo uživali in šli spat.

Četrti dan – četrtek (11. 1. 2018)

Dopoldne je bilo enako včerajšnjemu, le pogled na okoliške gore je bil še lepši. Smučanje je bilo prijetneje zaradi brezvetrja in tudi megla se nas je izogibala. Še dobro, da je jutri petek, sicer bi nam zmanjkalo tal pod nogami.

Popoldne smo imeli delavnice (cirkus in naravoslovje). Naravoslovne dejavnosti so potekale na obali jezera. S seboj smo vzeli veliko pripomočkov za

delo – termometre, mrežice in posode za jemanje vzorcev vode, plastičen "krožnik" za merjenje prosojnosti vode, kovček s priborom za kemijsko analizo vode in še in še. Učiteljica naravoslovja Marija nam je predstavila uporabo vsega, kar smo vzeli s seboj, nato pa smo po navodilih pričeli z meritvami.

Cirkuške dejavnosti so nas bolj pritegnile. Učitelj Matjaž nam je predstavil veliko pripomočkov, ki jih lahko uporabljamo v te namene – od najenostavnejših – vrvice z zankami, kovinske zanke, tajskih krožnikov, podstavki za vrtenje – do zapletenejših – rekviziti za žongliranje: žogice, obroči, kiji, valji za ravnotežje in še veliko drugih. Ravno tako nam je predstavil potek učenja obvladovanja posameznih rekvizitov in nam vse skupaj tudi demonstriral. Preizkusili smo vse in bili bolj ali manj uspešni. Vsi pa smo ugotovili, da je za obvladovanje vsakega rekvizita potrebno veliko vaje. Za malico smo dobili bohinjki sir.

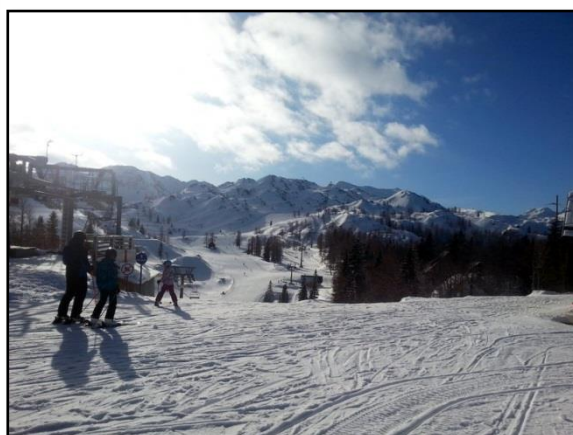
Po večerji je sledila podelitev priznanj za vse udeležence tečaja smučanja, podelili pa smo tudi nagrade za najbolj urejene sobe. Izkazalo se je, da so bili fantje boljši od deklet. Resnici na ljubo so bile naše sobe tako-tako, ko pa se je približalo ocenjevanje sob, smo jih uredili, da so bile zares lepe. Po podelitvi smo se začeli zabavati. Okoli 21.30 smo končali in odšli v svoje sobe. Spat smo šli ob 22.00.

Peti dan – petek (12. 1. 2018)

V petek, 12. 1. 2018, je bil zadnji dan v šoli v naravi. Zjutraj smo se kot običajno zbudili ob sedmih. To jutro izredno nismo imeli jutranje telovadbe, ker smo imeli sestanek z vodjo doma. Povedal nam je, kako moramo pospraviti sobe in koliko časa imamo. Po sestanku smo odšli v sobe in do konca pospravili in pripravili svoje stvari. Nato smo kovčke z dvigalom odpeljali v prostor, kjer smo jih 1. dan pustili. V petek smo imeli malico petnajst do osmih zato, da smo se lahko do konca pripravili. Po zajtrku smo se oblekli za smučanje in pet čez pol devet smo se z avtobusom odpeljali proti smučišču. Ko smo prispeli do gondole, so nam učitelji dali nove karte za vstop na smučišče. Ob devetih

V petek, 12. 1. 2018, je bil zadnji dan v šoli v naravi. Zjutraj smo se kot običajno zbudili ob sedmih. To jutro izredno nismo imeli jutranje telovadbe, ker smo imeli sestanek z vodjo doma. Povedal nam je, kako moramo pospraviti sobe in koliko časa imamo. Po

smo se z gondolo odpeljali do smučišča. Peljali smo se približno pet minut. V tamkajšnji koči smo pustili svoje stvari in se odpravili po smuči. Ko se je zbrala celotna skupina, smo se na hitro ogreli in pričeli s smučanjem. Ob enajstih je sledila malica. V petek smo za malico imeli sendvič. Po malici smo zopet šli na smučišče. Ko je bila ura dvajset do enih, smo se odpravili proti koči. Tam smo vzeli svoje stvari in tudi smuči, saj smo jih morali vrniti v dom. Ob enih smo šli z gondolo do avtobusa, ki nas je peljal nazaj k domu. Ko smo prišli, smo oddali smuči, palice in nekateri tudi čelado. Ob pol dveh je bilo kosilo. Po kosilu so se učitelji in vodja poslovili od nas in nam zaželeli srečno pot domov. Okoli dveh smo se z avtobusom odpravili nazaj v Belo krajino. V šolo smo se vrnili okrog šestih. Tam so nas pričakali starši. Tako je potekal zadnji dan v Bohinju. Bilo je zelo lepo.

TEHNIŠKI DAN V 3. RAZREDU – IZDELEK PO NAČRTU

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo učenci 3. razreda imeli tehniški dan. Izdelovali smo opomnik, slovensko zastavo in grb. Pri izdelavi smo potrebovali lepenko, samolepilne listke in nalepke. Imeli smo se lepo.

Urška Špehar

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo učenci 3. razreda imeli tehniški dan. Izdelali smo opomnik, slovensko zastavo in slovenski grb. Potrebovali smo različne materiale: lepenko, valovito lepenko, nalepke in drugo. Učiteljica Mojca Pavlinič nam je zelo veliko pomagala. Vsi smo se zelo potrudili.

Tjaša Davidović

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli tehniški dan. Izdelovali smo opomnik in zastavo. Imela sem se zelo lepo. Dobila sem oceno 5.

Lotie Levak Volf

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli učenci 3. razreda tehniški dan. Izdelovali smo opomnik, slovensko zastavo in slovenski grb. Potrebovali smo valovito lepenko, kovinsko ravnilo, škarje, svinčnik, plastično letev za koledarje. Za izdelavo sem potrebovala dve šolski uri. Bilo je lepo.

Manca Horvat

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo učenci 3. razreda imeli tehniški dan. Izdelovali smo zastavo in opomnik. Imela sem se lepo. Bilo je poučno.

Sara Horvat

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli učenci 3. razreda tehniški dan. Izdelali smo opomnik in zastavo. Uporabljali smo lepilo in škarje. Ni mi bilo všeč, ker nismo imeli športa. Pravzaprav pa mi je bilo zelo lepo.

Ajda Gešelj

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli tehniški dan. Naredili smo opomnik, zastavo in grb. Bilo je zelo lepo.

Anamarija Hudelja in Anja Puhek

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo učenci 3. razreda imeli tehniški dan. Izdelovali smo opomnik, grb in slovensko zastavo. Uporabljali smo lepilo, trd papir, lepenko in nalepke. Imel sem se zelo dobro. Ko smo naredili izdelke, smo pisali o tehniškem dnevu. Nato je učiteljica ocenila še opomnik, zastavo in grb.

Bor Petrovčič

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo imeli tretješolci tehniški dan. Izdelovali smo izdelke po načrtu.

Najprej smo izdelali opomnik, nato še zastavo in grb. Potrebovali smo rebrast papir, svinčnik, škarje, lepilo in leseni palčki. Najlažje mi je bilo narediti zastavo. Učiteljica je ocenila vse tri izdelke.

Preživeli smo lep dopoldan.

Enej Panjan

RASTEM S KNJIGO 2018

V ponedeljek, 29. 1. 2018, smo odšli učenci 7. r. v Knjižnico Črnomelj.

Odšli smo zaradi projekta Rastem s knjigo. Tam nas je sprejela knjižničarka Jožica Žunič.

Pogovarjali smo se o knjižnicah, katere poznamo, za kaj so namenjene knjižnice, o pravilih obnašanja, COBISS-u, kakšno zgodovino je imela Knjižnica Črnomelj.

Sprehodili smo se po knjižnici in si ogledali postavitev knjig, revij, neknjižnega gradiva ...

Potem nam je tamkajšnja knjižničarka razdelila knjige Mihe Mazzinija z naslovom Zvezde vabijo. Nato nas je še fotografirala.

Meni je ta knjiga, ki sem jo že prebrala, zelo zanimiva.

Sara Plut Pečavar, 7. r., novinarski krožek

SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK

V sredo, 7. 2. 2018, smo imeli učenci od 1. do 9. razreda kulturni dan. Začeli smo ob 8.30.

Napovedovalca sva bila Neja Klepec in Leon Pavlinič, učenca 7. razreda.

Na prireditvi smo videli in slišali veliko recitacij in deklamacij, ki so bile zelo zanimive, nekatere pa tudi smešne. Na prireditvi nismo samo deklamirali in recitali, pač pa tudi peli. Zapel nam je mladinski pevski zbor.

Na koncu so nam gledališčniki iz Maribora, Društvo za boljši svet,

pripravili gledališko predstavo Šolski vrtljak. Bila je zelo zanimiva in poučna. Po koncu proslave smo s poukom nadaljevali kot običajno.

Neja Klepec, 7. r., novinarski krožek

11. MEDNARODNA KIPARSKA KOLONIJA MLADIH ČRNOMELJ

V ponedeljek, 19. 2. 2018, in v torek, 20. 2. 2018, je na OŠ Loka in v Kulturnem domu

Črnomelj potekala 11. Mednarodna kiparska kolonija mladih Črnomelj. Iz naše šole sva se je udeležila jaz in Leon Pavlinič. Na koloniji nas je kiparilo šestintrideset nadarjenih likovnikov, starih med dvanajst in petnajst let, iz Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine ter Srbije. Mladi kiparji smo pod strokovnim mentorstvom ustvarjali v štirih delavnicah. V delavnici »instalacija« so učenci ustvarjali pod okriljem mentorice Beatriz Tomšič Čerkez, delavnico »keramika« je vodila Nina Koželj, »montažno plastiko« mentor Vasjo Nanutom, četrto delavnico »siporeks« pa Boštjan Kavčič. Mentorjem so pri delu pomagale štiri asistentke študentke Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani – smer likovna pedagogika. To so bile Tamara Pintarič, Tjaša Travižan, Ana Hribar in Alenka Žumer.

Letos sem ponovno ustvarjala v delavnici KERAMIKA, ki je letos prvič, kot tudi delavnica inštalacija, potekala v Kulturnem domu Črnomelj. Ta delavnica mi je bila zelo zanimiva, delali smo z belo glino, v večjih količinah kot v

šoli pri pouku. Svoje znanje iz prejšnjega leta pa sem še dodatno nadgradila. V tej delavnici mi je bilo lepo izdelovati, saj sem imela isto mentorico kot lani in je res zelo zabavna in ustvarjalna. Tudi udeleženci kiparske kolonije smo se med seboj zelo zabavali, med samim delom pa smo bili pridni kot mravljice in je v učilnici več ali manj prevladovala samo glasba.

Svoj kip sem poimenovala »Pogled skozi skrivnost«. Leon pa je svoj kip ustvarjal v delavnici MONTAŽNA PLASTIKA, ki je potekala na OŠ Loka. Svoj kip je poimenoval »Zvok«.

Kiparsko kolonijo je pripravil Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj skupaj z OŠ Loka Črnomelj, ustvarjali smo na temo »UTRIP«. Na zaključni prireditvi je strokovna komisija, v kateri so bili akademska kiparka Paola Korošec, akademska kiparka Tejka Pezdirc in akademski slikar Robert Lozar, razglasili najboljše mlade kiparje. Na 11. Mednarodni kiparski koloniji mladih je zmagala Ana Perušek iz OŠ dr. Ivana Prijatelja Sodražica, ki je bila s svojim kipom najboljša v delavnici montažna plastika. Prejela je zmagovalno preslico kolonije, sodelovala pa bo tudi na Mednarodni koloniji mladih Ernestinovo v Slavoniji na Hrvaškem, ki je ena največjih tovrstnih kolonij v tem delu Evrope in s katero Mednarodna kiparska kolonija mladih Črnomelj strokovno sodeluje. Lucija Sedlar iz OŠ Loka Črnomelj je bila najboljša v delavnici keramika, Lea Radić in Ema Kurevija iz OŠ Jagode Truhelke Osijek (HR) sta bili najboljši v delavnici instalacija, Kaja Pavše Grabrijan iz OŠ Mirana Jarca Črnomelj pa je bila najboljša v delavnici siporeks.

Na kiparski koloniji mi je bilo zelo lepo, na njej sem spoznala veliko novih prijateljic z najrazličnejših koncev Slovenije.

Nika Kuzma, 9. razred

Na Mednarodni kiparski koloniji mladih sem zelo užival. Še posebej drugi dan ob ogledu filmčkov. Sam bi raje bil v delavnici siporeks, ker se na to bolje spoznam. Imeli smo dobra mentorja.

Bil sem v delavnici montažna plastika. Iz žice, kartona in stiropora sem naredil kip z naslovom Zvok.

Leon Pavlinič, 7. razred

28. OBČINSKI OTROŠKI PARLAMENT

V torek, 20. februar 2018, je v sejni sobi Občine Črnomelj potekal 28. otroški občinski parlament. Učenci so razpravljali o določeni temi – Šolstvo in šolski sistem. Zbrane sta nagovorili predsednica Društva prijateljev mladine Črnomelj gospa Tanja Vidic in županja občine Črnomelj gospa Mojca Čemas Stjepanovič.

Našo šolo sta zastopala Tim Gašperič iz 8. razreda ter Tilen Hudelja iz 9. razreda. Razprava je bila pestra in odkrita, učenci so podali zelo zanimive predloge glede šolskega sistema.

Na zasedanju otroškega parlamenta so izvolili tudi predstavnike za regijski otroški parlament v Novem mestu, ki je bil v četrtek 8. marca. Ti so bili: Jakob Kavšek (OŠ Mirana Jarca Črnomelj), Marko Mikunovič (OŠ Loka Črnomelj), Lucija Konda (OŠ Stari trg ob Kolpi) in Tilen Hudelja (OŠ Dragatuš). Za regijskim je sledil še nacionalni otroški parlament, ki je bil v začetku aprila.

Mentorica Sanela Majstorovič

VARNO NA INTERNETU

V torek, 20. 2. 2018, smo učenci od 6. do 9. r. imeli tehnični dan z naslovom Varno na internetu. Jutranji prevoz je učence v šolo pripeljal do 7.30. Ob tej uri smo se učenci 6.–9. r. in nekaj učiteljev zbrali v učilnici matematike. Učitelj Srečko nam je povedal, kako bo današnji dan potekal. Razdelili smo se v 2 ekipe. Prva smo bili učenci 6. r. in 7. r., druga pa učenci 8. r. in 9. r..

Dan je potekal tako, da je imela prva skupina 2. in 3. uro v učilnici matematike gospo Martino Jurkovič (SAFE.si) iz Ljubljane. Predavala nam je, kako moramo paziti nase na internetu. Medtem pa je druga skupina reševala anonimni test, ki smo ga morali potem izpolniti še mi, prva skupina.

Ta dan je bil zelo lep ter poučen in zanimiv. Mislim, da si ga bomo zapomnili za vedno in da bomo tudi te nasvete upoštevali.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

OTVORITEV ENERGETSKO SANIRANE ŠOLE

V petek, 23. 2. 2018, smo imeli otvoritev energetske sanirane šole. Na začetku smo se vsi skupaj zbrali v telovadnici. Čakali smo glavne predstavnike otvoritve, ki so pred vhodnimi vrati slovesno prerezali trak in s tem uradno otvorili energetske prenovljeno šolo.

V telovadnici nas je pozdravil in nagovoril ravnatelj gospod Stanislav Dražumerič, ki je hkrati omenil izjemne

dosežke naših učencev, s kančkom grenkobe pa se je ozrl tudi na stari del šole, ki še ni prenovljen in je v zelo slabem stanju.

Za njim je spregovorila županja gospa Mojca Čemas Stepanovič, ki je pohvalila naše učence in poudarila, da bo občina kmalu poskrbela tudi za stari del šole.

Najprej je nastopila starejša skupina otroškega pevskega zbora. Zatem je učenka 7. razreda Sara Plut Pečavar lepo deklamirala pesem Šola v nedeljo. Potem sva nastopili sestri Neja Klepec (7. r.) in Neli Klepec (5. r.). Zaigrali sva Napolitansko pesem. Na začetku in na koncu nam je prireditev s harmoniko popestril učenec 9. razreda Tim Bukovec Kralj.

Skozi ves program nas je popeljal Jaka Bilkerbach.

Neja Klepec, 7. r., novinarski krožek

ZAKLJUČNA REGIJSKA PRIREDITEV NATEČAJA EVROPA V ŠOLI 2017/2018

V četrtek, 15. marca 2018, je bila v OŠ Loka Črnomelj zaključna regijska prireditev natečaja Evropa v šoli. Tema, na katero so učenci ustvarjali, je bila Dediščina okoli nas: Kjer preteklost sreča prihodnost. Naša šola je sodelovala na likovnem delu natečaja. Na regijskem izboru je sodelovalo 15 učencev naše šole. Vsi so bili

povabljeni na kulturni program, ki so ga sooblikovali učenci vseh belokranjskih šol. Tu nas je z deklamacijo Pavčkove pesmi Kolovrat predstavljala naša učenka Sara Plut Pečavar.

Podpredsednica DPM Metlika, gospa Vladka Škof, je s povabljenimi gosti podelila priznanja in nagrade za vse sodelujoče učence.

Na državni nivo natečaja so se iz naše šole uvrstili Nuša Alexandra Kočever iz 1. r. (mentorici Nada Klobučar in Sanela Majstorović), Tian Kocuvan Ivanič iz 3. r. (mentorica Mojca Pavlinič), Anej Kobe iz 4. r. (mentorica Ivanka Šuštarich), Petra Lozar iz 7. r. (mentorica Jasmina Strugar) in Alja Deržaj iz 8. r. (mentorica Jasmina Strugar). Ti učenci so se 9. maja udeležili državne zaključne prireditve v Ljubljani, kjer so razglasili najboljša dela na državni ravni.

TALENTI – RAZSTAVE MLADIH LIKOVNIKOV V KNJIŽNICI ČRNOMELJ – ANEJ KOBE

Na likovnem natečaju Talenti – razstave mladih likovnikov v knjižnici – je bil naš učenec Anej Kobe izbran med najboljše likovne talente, zato je 27. marca 2018 v Pravljični sobi Knjižnice Črnomelj na ogled postavil svoje likovne izdelke.

Anej že od 1. razreda obiskuje likovno-umetniški krožek, likovno ustvarjalnico in krožek ročnih spretnosti, kjer raziskuje različne likovne tehnike in pri delu izkazuje, da ima občutek za barvne kombinacije, likovno kompozicijo, prostor, estetiko ... Na njegovih risbah, slikah in grafikah se čuti njegova senzibilnost, razvoj domišljije, ustvarjalnost in svojstven pristop.

Uspešno je sodeloval na slikarskih ex temporih mladih likovnikov Bele krajine, na izletniški koloniji mladih likovnikov Dolenjske in Bele krajine in na likovnih natečajih.

Na otvoritvi razstave pa se nam je pokazal tudi kot

glasbenik, saj je še z dvema učenkama naše šole, Nejo in Neli Klepec, pod mentorstvom učitelja Antona Grahka, zaigral na tamburico in tako popestrili program.

Čestitke Aneju za razstavo in veliko ustvarjalnih uspehov še naprej!

Članek je bil na spletni strani Radia Odeon.

Mentorica: Jasmina Strugar

POMLAD V 1. RAZREDU

V 1. razredu nas je pomlad obiskala, ko je bil zunaj še sneg. Tako kot je sneg presenetil štorklje, je tudi nas. A mi se vseeno nismo dali!

Ustvarjali smo zvončke, trobentice ter šopke za materinski dan in s tem pregnali zimo. Za veliko noč smo si naredili zajčka, ki nosi čokoladne pirhe.

Vsem staršem smo zaželeli učenci 1. razreda in učiteljici lepe praznike.

Učiteljici Nada Klobučar in Sanela Majstorović

ČISTILNA AKCIJA IN DAN Z GASILCI 2018

V soboto, 7. 4., smo imeli na OŠ Dragatuš čistilno akcijo. Potekala je od 7.30 do 11.30. Na čistilni akciji je vsak razred delal nekaj drugega.

Učenci od 1. do 4. razreda so se sprehajali po Dragatušu in pospravljali smeti, učenci 5. razreda so pospravljali veje na trgu, učenci od 6. do 9. razreda so pa urejali parkirišče ter igrišče.

Po 1 uri čiščenja smo odšli v gasilski dom, kjer so nam pokazali vse gasilske uniforme ter osnove oživljanja.

Pokazali so nam, kaj se zgodi, če polijemo vodo na zagorelo olje, pustimo prižgano svečo na kavču in če zagori božična jelka. Nato smo odšli nazaj v šolo in pospravljali še uro in pol.

Gregor Pupič, 8. r., novinarski krožek

V soboto, 7. 4. 2018, smo imeli učenci OŠ Dragatuš čistilno akcijo ter požarno vajo, po kateri so nam gasilci tudi predstavili svoj poklic. Dan smo začeli v šoli ob 7.30 s čakanjem na opozorilo za lažni požar. Sledila je evakuacija.

Kasneje smo začeli čistiti šolo in njeno okolico. Delo nam je razdelil učitelj. Po približno eni

uri dela je učiteljica rekla, da gremo v gasilski dom. Tam smo izvedeli, kaj vse počnejo gasilci. Kasneje smo šli nadstropje višje, v njihovo sobo za druženje, kjer smo se lahko učenci preizkusili v oživljanju nezavestnega (masaža srca) človeka.

Po končanem ogledu smo šli nazaj v šolo, kjer smo dokončali svoje delo. Vsi izmučeni smo naravoslovni dan končali ob 11.30. Nato smo z avtobusom odšli domov.

Žan Kobetič, 7. r., novinarski krožek

2. RAZRED PRI VERI VARDJAN

V torek, 17. 4., so imeli učenci 2. razreda tehniški dan na temo "Domača obrt". Spodaj si oglejte razmišljanja učencev.

Lana Šašek Garantini: Gospa Vera je zelo prijazna. Imela je veliko izdelkov, ki smo jih lahko kupili. Naredili smo si pujske iz gline. Ogledali smo si tudi his. Zelo lepo je bilo.

Zala Puhek: Izvedela sem veliko novega. Kupila sem si obesek, na katerem je številka 7. Zanimiva sta mi bila tudi dva hisa. Videla sem veliko starih stvari. Želim si vodomca.

Sara Filip: Gospa Vera je zelo prijazna gospa. Povedala nam je veliko o domači obrti. Pokazala nam je veliko različnih stvari. Izdeluje gudala, sončna kolesa in izdelke iz lana. Pokazala nam je dva hisa.

Miha Svetič: Ko smo prispeli v Veliki Nerajec, nam je gospa Vera pokazala galerijo. Pokazala nam je his, kjer so včasih spali ljudje. Notri je bila ena postelja in dva stola ter miza. Pokazala nam je glinene izdelke. Tudi mi smo izdelovali glinene prašičke.

MLADI NOGOMETAŠICI

Zala Puhek in Lana Šašek Garantini, učenki 2. razreda, pridno trenirata in ponosno nosita dres Nogometne šole Bela krajina. Tekmovali sta že na turnirjih v Ivančni Gorici, Novem mestu, Mirni, Medvodah in na turnirju ob občinskem prazniku v Črnomlju.

Upajmo na skorajšnjo okrepitev moštva z novima nogometašicama.

Darja Garantini

TEHNIŠKI DAN PRI VERI VARDJAN

V petek, 20. 4. 2018, smo imeli tretješolci naravoslovni dan. Odšli smo k Veri Vardjan v Veliki Nerajec.

Pogovarjali smo se o stari dediščini. Gospa Vera nam je pokazala stare predmete in izdelke, ki jih izdeluje. Vsak si je lahko kupil eno malo dragocenost. Ko smo prišli nazaj v šolo, smo skuhali kamilično juho.

Nato smo juho pojedli ter se še posladkali s piškoti. Bil je lep in zanimiv dan.

Enej Panjan, 3. razred

OBČINSKO ATLETSKO TEKMOVANJE 2018

Na stadionu v Črnomlju je bilo v torek, 8. 5. 2018, občinsko atletsko tekmovanje. Udeležili so se ga učenke in učenci OŠ Loka Črnomelj, OŠ Mirana Jarca Črnomelj, OŠ Semič, OŠ Vinica, OŠ Dragatuš ter OŠ Metlika in OŠ Podzemelj.

Z naše šole so se ga udeležili Nejc Šimec (9. r., suvanje krogle), Žan Kobetič (7. r., tek na 60 m) in Valentin Kralj (6. r., met vorteksa).

Nejc Šimec je zmagal v suvanju krogle z rezultatom 11,01 m, Valentin Kralj pa je bil 4. z metom 40,09 m. Žan Kobetič je v predteku na 60 m dosegel čas 8,86 s in se uvrstil v finale.

Tam je s časom 8,64 s zasedel 3. mesto.

O morebitnih uvrstitvah na področno tekmovanje v Novem mestu bomo obveščeni v kratkem.

NAGRADNI IZLET V LJUBLJANO

V sredo, 25. 4. 2018, smo se učenci 6. r. OŠ Dragatuš skupaj z učenci 6. r. OŠ Semič s Hoferjem odpravili na nagradni izlet v Ljubljano, v kateri smo odšli v Narodno galerijo, kjer nas je spremljal in vodil zanimivi Tone Partljič.

Po ogledu galerije smo se odpravili na kosilo v Emonsko klet, v kateri smo se zelo dobro najedli ter okrepčali.

Nato smo se odpravili na izlet z ladjico po Ljubljani.

Po dolgi poti smo se vrnili nazaj domov. Prišli smo okoli 16.00.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

OBISK SALZBURGA

V petek, 20. 4. 2018, smo imeli učenci nemščine izlet v Salzburg. Vse se je začelo ob 4.15, ko smo se dobili pred šolo v Dragatušu. Ustavili smo se še v Metliki, da smo pobrali še tamkajšnje učence. Naslednja postojanka je bila nekje pri Ljubljani in druga nekje v Avstriji. Potem smo se vozili vse do Salzburga brez postanka.

Tam smo se najprej razdelili v skupine za ogled rudnika soli. V rudniku smo spoznali našega vodiča, ki je s sabo vedno imel zvočnik in telefon, s katerim nam je predvajal posnetke v slovenščini. V rudniku smo se naučili veliko novega, npr. da so rudnik v podobne namene uporabljali že Kelti ... Po ogledu smo si lahko kupili še razne kamne, taborna orodja ... Imeli smo tudi nekaj prostega časa, takoj po ogledu Mozartove rojstne hiše. Od tam smo šli vsak po svoje. Ob 17.30 smo se poslovili od Salzburga.

Pot domov je bila dokaj dolgočasna. Čas smo si krajšali s pripovedovanjem vicev in smešnih zgodb. Okoli 23.00 smo bili vsi živi in celi doma.

Žan Kobetič, 7. r., novinarski krožek

DOSEGEL SEM 2. MESTO V SLOVENIJI NA LIKOVNEM NATEČAJU EVROPA V ŠOLI

Pri likovnem pouku smo ustvarjali na temo »Dediščina okoli nas: Kjer preteklost sreča prihodnost«. Pogovarjali smo se o pustovanju, ki spada k slovenskim ljudskim običajem in naši kulturni dediščini.

Naredil sem masko, tako da sem iz kosov papirja oblikoval matrico in jo odtisnil. Na odtisu je nastala podoba nekega starodavnega bojevnika. To je bojevnik iz naše kulturne preteklosti, ki se bori za to, da bomo tudi v prihodnosti spoštovali in bogatili našo dediščino. Zato sem to svojo grafiko naslovil »Starodavni bojevnik za prihodnost«. Ker sta učiteljici Ivanka Šuštarč in Jasmina Strugar moj likovni izdelek izbrali za med najboljše na šoli, sta ga poslali na likovni natečaj Evropa v šoli.

Moje delo se je uvrstilo najprej z regijskega na državni nivo, nato pa ga je strokovna komisija na tem natečaju v Ljubljani uvrstila na 2. mesto v Sloveniji. 9. maja sem bil povabljen na nacionalno zaključno prireditev tega natečaja, kjer so mi v Festivalni dvorani Pionirskega doma v Ljubljani podelili nagrado in diplomo za dosežen uspeh. Na ta uspeh sem zelo ponosen.

Anej Kobe, 4. razred

Anej Kobe, 4. r., in njegova diploma za 2. mesto v Sloveniji na likovnem natečaju Evropa v šoli

Anejeva grafika: Starodavni bojevnik za prihodnost

DOGAJANJE V VRTCU

SKUPINA SOVICE (skupina 4–6 let)

V najstarejši skupini vrtca je vedno zanimivo in pestro dogajanje. Tudi v letošnjem letu je bilo tako. Kaj smo počeli?

September:

- Tako kot vedno so si otroci izbrali nov znak skupine. Predlogov je bilo kar nekaj. Največ otrok pa je glasovalo za predlog Sovice. Ogledali smo si film o sovah, jih izdelovali iz različnih materialov v različnih tehnikah. V vrtec smo prinašali knjige, pesmice, pravlјice v povezavi s temo. Naredili smo tudi plakat o sovah, se naučili novo pesmico in deklamacijo.
- Knjižničarka ga. Nataša Podhostnik nas je povabila v šolsko knjižnico, kjer nam je prebrala pravlјico o sovah. Seznanila nas je s pravili obnašanja v knjižnici. Otroci so dobili nove izkaznice ter si izposodili knjige.
- Z avtobusom smo se odpeljali v Črnomelj, kjer smo se v okviru evropskega tedna mobilnosti Dan brez avtomobila – Igraj se v mestu udeležili delavnic s področja prometa in prometne varnosti ter si ogledali gledališko predstavo.

Oktober in november:

- V okviru Tedna otroka smo naredili jesensko dekoracijo, s katero smo okrasili prostore vrtca. Ker sodelujemo v športnem programu Miška Eli, smo izvedli jesenski pohod od Brdarc do Male Lahinje.
- Spoznavali smo človeško telo. Pregledovali smo knjige, enciklopedije ... ter se tako seznanili z njegovim delovanjem. Obiskala nas je medicinska sestra Ana iz ZD Črnomelj, ki

nam je s pomočjo didaktičnih pripomočkov še bolj nazorno predstavila človeško telo. Otroke je tudi opozorila na dosledno in pravilno umivanje rok. Ob različnih igrah smo spoznavali tudi pomen naših čutil.

- V Kulturnem centru Semič smo si ogledali operno predstavo Bastien in Bastiena, W. A. Mozarta.

- Imeli smo tudi slovenski tradicionalni zajtrk. Ogledali smo si film o kranjski sivki, naredili smo si dekoracijo s katero smo polepšali mize pri zajtrku, poslušali smo pravljico in zaplesali čebelji ples. Čebelarji naše šole so nam predstavili življenje čebel, čebelje izdelke, čebelarstvo opremo in pripomočke.

December:

Z otroki smo naredili načrt decembrskih dejavnosti. Bili smo likovno ustvarjalni, igrali smo se različne elementarne igre, poslušali pravljice, se naučili novo pesmico ter izdelovali okraske, s katerimi smo okrasili novoletno jelko ter prostore vrtca. Pisali smo Božičku in mu narisali risbice. Ogledali smo si gledališko predstavo Zimski prijatelji v izvedbi vzgojiteljic vrtca. Veliko smo plesali ob glasbi in peli pesmice.

Januar:

Je bil športno obarvan. V vrtec smo prinašali sličice različnih športov, športnih orodij in pripomočkov ter jih razvrščali na ustrezne plakate. Športe smo tudi gibalno ponazorili, reševali smo uganke, se igrali različne gibalne igre, telovadili z različnimi športnimi pripomočki. Učitelj športne vzgoje g. Srečko Dražumerič nam je pripravil gibalno urico. Priredili smo tudi tekmovanje v vlečenju vrvi.

Februar in marec:

- Zanimalo nas je, kaj so včasih jedli naše babice in dedki. S pomočjo anketnega vprašalnika smo izvedeli, kakšna je bila prehrana v njihovem otroštvu. Obiskala nas je Galova babica ga. Milena Stopar, ki nam je pokazala, kako se pripravi prosto povitico. Izdelali smo tudi knjižico z recepti. Poleg tega pa nas je zanimalo tudi, kakšne igrače so imeli in kakšne igre so se igrali. Naredili smo tudi knjižico o igrah naših dedkov in babic. Nekatere igre smo se z otroki tudi igrali.
- Ob slovenskem kulturnem prazniku smo si ogledali predstavo Šolski vrtljak, ki jo je izvedlo Društvo za boljši svet. Pogovarjali smo se o Francetu Prešernu, narisali smo njegov portret, poslušali slovensko himno in narisali slovensko zastavo.

April:

- Tema meseca aprila so bile, na željo otrok, morske živali. Skupaj z otroki smo izbrali pet živali, o katerih smo se podrobneje pogovarjali in jih spoznali (delfin, morski konjiček, morski pes, orka, rakovica). Otroci so v vrtec prinašali knjige, enciklopedije, sličice, pobarvanke ... Ogladali smo si tudi videoposnetke o posamezni živali ter o vsaki naredili tudi plakat. Skupina, ki je pripravljala plakat, ga je tudi predstavila ostalim otrokom. Ves mesec smo bili likovno zelo ustvarjalni, saj smo vsako izmed živali naredili v različni tehniki. Z izdelki smo polepšali pano pred igralnico. Prebrali smo tudi pravljico Kaj je hujše od morskega psa?. Če vas zanima odgovor na vprašanje, boste morali pravljico prebrati. Izvedeli smo tudi, zakaj je rak rdeč.

- Obiskali smo tudi ZD Črnomelj, kjer smo si pod vodstvom ge. Tatjane Gregorič ogledali zobno ambulanto, se seznanili s poklicem zobozdravnice ter spoznali pripomočke, ki jih uporablja pri svojem delu.
- Z medicinsko sestro Ano iz ZD Črnomelj smo se pogovarjali ob knjigi Moji majavi zobki o mlečnih zobeh in si pod njenim vodstvom pravilno umili zobe.

In že je tu mesec maj. Tudi letos bomo sodelovali na prireditvi »Veselje mladosti«, kjer bomo peli in plesali. Skupaj s šolarji in učiteljicama Nado in Vesno ter otroki in vzgojiteljicama iz skupine Medvedki bomo pripravili zaključek bralnega projekta Pravljičnega potujočega kovčka. Sodelovali bomo na športnih igrah belokranjskih vrtcev v Semiču. Potekajo pa že priprave na zaključno prireditev skupine.

Vzgojiteljici Andreja Kmetič in Vesna Noč Pavlakovič

SKUPINA MEDVEDKI (2–5 let)

To smo mi, Medvedki. Vsi radi se igramo in tudi klepetamo. Včasih se smejimo in koga razjemo. Smo radi dobre volje in to nam gre najbolje. Smo tudi nagajivi, prijazni, radoživi. To Medvedki smo veseli, lepo se bomo imeli.

In smo začeli. Raziskovali smo police in igrače v naši igralnici.

Se odpravili na potep v bližnjo in daljno okolico naše šole. Narava je vir neskončnih možnosti za učenje, raziskovanje, pa tudi sprostitve. Ogledali smo si poljske pridelke na njivi. Ugotavljali njihovo uporabo, shranjevanje, pa tudi, kako poleg gibanja, zdrava hrana vpliva na naše zdravje in na naš razvoj. Iz korenčka smo spekli pecivo, seveda ob pomoči Društva kmečkih žena iz Dragatuša. Dobrote smo preizkusili skupaj s starši, s katerimi smo se družili na kostanjevem pikniku.

Otroška radovednost ne pozna meja. Njihovo motivacijo vzpodbudi jabolko, iz katerega smo spekli 'štrudl'. Ali buča, ki jo izdobjemo in ob noči čarovnic izdelamo »strah«.

Vse to je za otroke igra. Igra, ob katerih spoznavajo lastnosti različnih materialov, si razvijajo motoriko rok in spremljajo delovni proces – od načrtovanja, ureditve prostora in do končnega izdelka. Tokrat so to bili piškoti, s katerimi smo pričakali v praznično okrašeni igralnici dedka Mraza in se veselili praznikov, ki so bili pred nami.

Stenski koledar šteje dneve. Meseci, ki se spreminjajo. Prav tako kot se spreminjajo letni časi. S svojimi značilnostmi. Zima, ki je pretopla, a nas to ne moti. Sprehod z dežniki in igra z barvami, ki popestri sive dni.

Včasih smo res preglasni, razdražljivi. Nov izziv v igralnici – joga za otroke. Gibčnost otrok me vedno navduši. Razlog več, da svojo energijo usmerimo v dejavnosti, ki nas umirijo. Da ob tihi, sproščujoči glasbi slišimo zvoke iz okolice, ki se v igralnici večinoma ne slišijo. A v takšnih situacijah jim prisluhnemo. Prisluhnemo svojemu telesu, dihanju, asanah, v katerih smo sproščeni.

A le za kratek čas. Saj nas že čakajo zimska oblačila, ki kar kličejo, da jih oblečemo in gremo na sneg. Pajaci, rokavice. Preveč oblačil, da bi sneg dejansko začutili. Zato ga prinesemo v igralnico, ga oblikujemo, gnetemo in opazujemo, kaj se s snegom pod našimi toplimi rokami dogaja.

Sneg se spremeni v vodo. A spremenimo se tudi mi. V vrtec namesto vzgojiteljic, otrok pridemo maškare. Pregnale bomo zimo. S pustnimi kostumi, pesmijo se udeležimo pustne povorke v Črnomlju.

In uspešno preženemo zimo. Narava se spreminja. Spremembe doživi tudi naša igralnica. Seveda na boljše. Nova vrata, tla, električna in vodovodna napeljava, prebeljene stene.

Pomlad nam je dala nov zagon, novo energijo. Skrb za naše zelene lončnice in raziskovanje že nekoliko pozabljenih didaktičnih iger iz omar. Spoznavanje geometrijskih likov in utrjevanje barv. Osvajanje matematičnih pojmov, kar je v igralnici stalnica. Vpeta so v vsakodnevno komunikacijo med otroki in vzgojiteljico. Besedna igra, ki širi in nadgrajuje otrokova spoznanja v vseh dejavnostih kurikulumu.

Petje otroških pesmi in ples. Igranje na male ritmične in melodične instrumente, ki smo jih kupili s pomočjo donatorjev in staršev naših varovancev.

Da, to smo mi, skupina Medvedki. Prijatelji, ki pomagamo drug drugemu.

Skupaj preživljamo dopoldneve v vrtcu.

Tokrat bomo mali mornarčki. Izdelali smo ladjico in z njo bomo zajadrali v širni svet otroške domišljije. Le-ta nima meja. Dovoljeno je vse, kar nas privlači in veseli. Smeh, iskrice v otroških očeh ob navdušenju, uživanju v različnih dejavnostih, ki potekajo v igralnici ali na našem lepem šolskem vrtu. Tu ni pomembno, ali je jesen, zima, pomlad ali poletje. Pomembno je, da vsak otrok doživlja vrtec kot varno, vzpodbudno okolje za svoj vsestranski razvoj.

Vzgojiteljica Vladimira Štrucl (z vzgojiteljico Alenko Šimec)

SKUPINA ŽOGICE (1–2 let)

Vsako leto se trudimo, da izboljšujemo in izpolnjujemo bivalne pogoje za naše otroke. V mesecu februarju so bila sanirana tla in stene v igralnicah. Otroci in vzgojiteljice smo se razveselili preureditve. Preurejen prostor doživljamo kot prostor, kjer se dogaja veliko lepega, novega, zanimivega in pomembnega za razvoj otrok, saj veliko časa preživimo v njem.

Ob sončnih dnevih kmalu odidemo na prosto, kjer izvajamo naravne oblike gibanja in ustvarjamo.

V vrtcu želimo vplivati na otrokov način življenja in ga pravilno usmeriti na pravo stran, stran pozitivnega in odgovornega početja v naravi. Predvsem so pomembne otrokove izkušnje, s katerimi se uči. Ker se v našem vrtcu tega zavedamo, smo se odločili, da si uredimo zeliščni vrt. Starše smo aktivno vključili in ji prosili, da prinesejo sadike zelišč, ki jih bodo skupaj z otroki zasadili na zaključni prireditvi.

Hišnik Dušan nam je izdelal obode gred in jih postavil na šolski vrt, ki ima sončno lego.

Prihaja pa tudi tisti čas, ko se bomo odvadili dudic in plenec.

Vzgojiteljci Nada Veselič in Barbara Šuštarč

INTERVJUJI

Intervju z učenko Klaro Markovič

Učenka 9. razreda Klaro Markovič smo izbrali, ker je izjemno pridna in nadarjena učenka in dosega vidne rezultate na tekmovanjih ter tako skrbi za razpoznavnost naše šole. V letošnjem šolskem letu je na tekmovanju iz znanja slovenščine dosegla srebrno Cankarjevo priznanje, v znanju Vesele šole je dosegla državno srebrno priznanje, iz znanja zgodovine je dosegla srebrno priznanje in državno zlato priznanje, za raziskovalno nalogo je prejela bronasto državno priznanje ...

Kaj počneš v svojem prostem času?

V prostem času rada gledam televizijo, se igram s sestrico ali pa grem ven. Če imam več časa, pa preberem tudi kakšno dobro knjigo.

Ali si kdaj v kateremkoli razredu dobila negativno oceno?

Mislím, da sem pri preverjanjih v nižjih razredih dobila tudi nekaj negativnih ocen.

Se za šolo veliko učiš?

Za približno 3 predmete se veliko učim, za ostale pa zelo malo, ker si večino zapomnim pri pouku.

Imaš veliko prostega časa?

Večinoma ga imam vsaj nekaj ur na dan, so pa tudi dnevi, ko ga sploh nimam.

V katero srednjo šolo boš šla naprej?

V gimnazijo v Črnomlju.

Že veš, kaj boš po poklicu?

Ne še.

Kje se vidiš čez deset let?

Ne vem še, če bi vedela, bi se tudi za poklic lažje odločila.

V šoli veliko tekmuješ. V čem vse pa tekmuješ?

Letos sem tekmovala v matematiki, slovenščini, zgodovini, geografiji, biologiji in Veseli šoli. S sošolko Niko pa sva naredili tudi raziskovalno nalogo.

Kateri predmet v šoli ti gre najbolje?

V šoli mi gredo vsi predmeti dobro. Med najljubšimi pa so mi kemija, zgodovina in angleščina.

Imaš doma hišnega ljubljénčka?

Ne.

Imaš mlajšo sestro. Ali se doma razumeta? Se včasih tudi skregata?

S sestro Emo se zelo dobro razumeva, včasih pa se tudi skregava in se potem skoraj cel dan ne pogovarjava ☺☺☺.

Neja Klepec, 7. r., novinarski krožek

Intervju z učenko Niko Kuzma

Nika Kuzma je prav tako zelo pridna učenka, ki se trudi na veliko področjih. Predvsem pa blesti na umetniškem področju. Tudi ona uspešno zastopa šolo v javnosti. Na tekmovanju iz znanja geografije je dosegla srebrno priznanje. Odlične likovne izdelke je ustvarila v šoli in izven njen, npr. na ex temporu in mednarodni koloniji. Prav tako je dosegla zelo visoko uvrstitev, saj je na mednarodnem tekmovanju, kjer so sodelovali učenci 6 držav, dosegla 2. mesto za svoj spis.

V katero srednjo šolo si se vpisala?

Jaz sem se vpisala na ekonomsko gimnazijo v Novem mestu.

Kaj te je navdušilo nad geografijo?

Pri geografiji mi je bilo zelo zanimivo, ko smo se učili o vseh celinah. Naučili smo se, kaj je za katero celino značilno, posebno, kakšno je tam podnebje, rastlinstvo ... V devetem razredu pa mi je bilo pri urah geografije še posebej zanimivo, ker je bil poudarek na Sloveniji in njenih značilnostih. To mi je tudi zanimivo, ker rada potujem in si ogledujem različne znamenitosti različnih mest in mi tako znanje lahko pride prav. Nekajkrat pa sem bila tudi na geografskem tekmovanju. Pri tem tekmovanju mi je bilo zanimivo, saj se ne tekmuje samo iz literature, vendar se gre tudi na teren, kjer opazuješ pokrajino, si zapisuješ videno in nato rešiš test s terenskega dela.

Kaj misliš, s kakšnim odličjem boš končala 9. r.?

Z odličnim.

Kateri je tvoj najljubši predmet?

Likovna umetnost.

Ali boš pogrešala osnovno šolo?

Da. Najbolj pa nekatere učitelje, ki so me res veliko naučili in me pripravljali na raznorazna tekmovanja.

Boš pogrešala sošolce in sošolke?

Nekatere zelo.

Kateri sošolec oz. sošolka ti je prirasel k srcu?

Klara Markovič.

Kaj o tvojih uspehih mislijo tvoji starši?

Veseli in ponosni so name in me pri tem tudi podpirajo.

Kateri učitelj se ti je najbolj vtisnil v spomin?

Učiteljica slovenščine Nataša Podhostnik, ker so bile ure slovenščine zelo zanimive, a hkrati zelo koristne, saj smo se veliko naučili. Pa tudi priprave na tekmovanja in pisanje knjige je bilo zelo zabavno.

Katera je tvoja sanjska služba?

Moja sanska služba je delo z otroki – učiteljica.

Ali že imaš fanta?

Ne.

Ali imaš raje slovenščino ali matematiko?

Slovenščino.

Ali bi tudi sama delala na šoli?

Da.

Kakšni so tvoji spomini na osnovnošolska leta?

Nekateri so zelo lepi, nekateri pa tudi malo manj, vendar prevladujejo lepi spomini, ki mi bodo še dolgo ostali v spominu.

Kateri razred je najtežji?

8. razred.

Katera je tvoja najljubša knjiga?

Moja najljubša knjiga je Čudo.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

Intervju z učiteljico Sanelo Majstorović

Učiteljico Sanelo smo izbrali, ker je zelo mlada, lepa in ima veliko srce. Vedno je nasmejana in vedno ti priskoči na pomoč, tako z dejanji kot s spodbudno, toplo besedo. Uči v 1. razredu in OPB. Zelo se je razveselimo tudi, ko jo zagledamo v knjižnici, kjer nam izposoja knjige.

Kje živite?

Živim v Črnomlju.

Kateri razred vam je najljubši?

Najljubši mi je 1. razred. (Smeh ☺) Učenci so v nižjih razredih zelo iskreni, igrivi in polni pozitivne energije.

Koliko let poučujete na tej šoli?

Na naši šoli poučujem dve leti.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Od nekdaj je bila to moja želja. Že kot majhna deklica sem se igrala šolo ☺. Moja najljubša učenka je bila moja mlajša sestra.

Ali imate veliko prostega časa?

Prostega časa nimam ravno veliko, ker imam dva majhna otroke. Verjamem, da ta čas še pride. ☺

Kaj počnete v prostem času?

V prostem času se zelo rada družim s prijateljicami.

Kaj se vam je iz otroštva najbolj vtisnilo v spomin?

Najbolj se mi je vtisnila v spomin moja prva vožnja s kolesom brez pomožnih kolesčkov. Z mamino pomočjo sem zelo hitro obvladala.

Koliko otrok imate?

Imam dva otroke. Deklico Stello in dečka Patrika.

Kaj z družino najraje počnete?

Najraje hodimo in odkrivamo skrite koticke naše Slovenije. Zelo rada pa tudi pečem slaščice z mojima otrokoma.

Ali vas poučevanje osrečuje?

Poučevanje me zelo osrečuje. Vsak deloven dan mi je izziv, ker moje delo ni enolično. Učenci me vsakodnevno nekaj naučijo in tako tudi jaz rastem kot učiteljica, oseba.

Tea Ravnikar in Tjaša Kobetič, obe 6. r., novinarski krožek

Intervju z učiteljico Nado Klobučar

Učiteljico Nado smo izbrali, ker poučuje najdlje na naši šoli, je tik pred odhodom v pokoj, ker je izkušena učiteljica, ki je najmlajšim učencem kot mama. Zna jih objeti, se z njimi poveseliti, jim svetovati ter tudi kdaj pa kdaj okregati, če zganjajo nered. Zaslužna je za naše prve črke. Radi jo imamo.

Koliko let že učite na tej šoli?

Na OŠ Dragatuš imam največ delovne dobe, saj učim že 39 let.

Je to prva šola, na kateri učite? Kje ste prej učili?

Učiti sem začela v Novem mestu na OŠ Katja Rupena, danes se šola imenuje OŠ Center. Takrat je bilo na šoli okrog 1000 učencev. Tam sem učila eno šolsko leto.

Katera generacija vam je bila najljubša?

Vsaka generacija je drugačna in posebna. Vedno sem se trudila, da smo bili kot ena družina. Mogoče bi izpostavila generacijo, ki je lani zapustila našo šolo, ker sem jih učila v 1., 2. in 3. razredu. Bili so zelo pridni.

Kako disciplinate učence?

Z učenci se veliko pogovarjam. Ko so nemirni, si izmislim kaj veselega, zanimivega, da jim pritegnem pozornost in jih tako umirim.

Katere predmete ste učili do sedaj?

Učila sem v kombiniranem oddelku PB (6., 7., 8. r.), poučevala MAT v 5. r., imela malo šolo, več let poučevala 3. r., največ let pa učim 1. r. in z učenci 1. r. mi je lepo.

Kateri razred ste največkrat učili?

Največkrat sem poučevala v 1. razredu. Učenci v 1. razredu so najbolj iskreni, pristrčni in vedoželjni.

Se vam je kdaj zgodilo kaj smešnega ali čudnega, odkar učite na tej šoli?

Med šestletniki doživiš vsak dan kaj lepega, zanimivega in smešnega. Delo v 1. razredu ni nikoli dolgočasno oz. enolično.

Ali radi poučujete?

Poučevanje je moj način življenja in izziv. Vsak dan, ki ga preživim z učenci, je drugačen in poseben.

Ste se sami odločili za ta poklic?

Poklic učiteljice mi je bil všeč že od osnovne šole. Najbolj me je zanj navdušila učiteljica, ki me je učila v 5. razredu. Bila je tako mirna, prijazna in vedno nam je delila lepe življenjske nasvete.

Kaj priporočate učencem iz višje in kaj iz nižje stopnje?

Vsem učencem bi priporočala, da poslušajo učitelje, ki jih poučujejo. Vsak učitelj želi učencem vedno vse najboljše, čeprav oni tega vedno ne čutijo.

Letos greste v pokoj. Ali veste, s čim si boste krajšali čas?

Odločila sem se, da bom učila še eno šolsko leto, da bom imela na OŠ Dragatuš polno delovno dobo.

Žan Kobetič, 7. r., in Gregor Pupič, 8. r., novinarski krožek

Intervju z učenci 9. razreda

Tako kot vsako leto smo tudi letos novinarji intervjuvali naše 'devetare'. Kmalu nas bodo zapustili in odšli v srednjo šolo. Vprašali smo jih 3 preprosta vprašanja, ki so ista vsako leto:

1. Kaj iz OŠ Dragatuš se ti je najbolj vtisnilo v spomin?
2. Kaj so te učitelji na naši šoli najboljše naučili?
3. Kaj bi svetoval/-a učencem mlajših generacij?

LARISA MILEK

1. Manjša šola in športni dnevi.
2. Naj se več družimo med seboj.
3. Naj se učijo, da ne bodo imeli problemov v srednji šoli, in naj sodelujejo.

KLARA MARKOVIČ

1. Majhna šola in da se vsi poznamo in šola v naravi.
2. Da se je treba sproti učiti in slediti pouku.
3. Naj uživajo, dokler so v osnovni šoli, naj se sproti učijo, ker jim bo lažje.

NIKA KUZMA

1. Šolski izleti.
2. Za vsak uspeh se je treba potruditi in vložiti veliko truda.
3. Naj se učijo, saj se učijo zase in ne za učitelje.

TARA VRANIČ

1. Športni dnevi.
2. Da moraš vztrajati.
3. Naj se učijo za boljšo prihodnost.

MIHAEL MATKOVIČ

1. Učiteljice in pouk matematike, druženje s sošolci in zimska šola v naravi.
2. Slovenščino in matematiko.
3. Naj se učijo pred testi in naj poslušajo pri pouku.

DAVID GORŠE

1. Ko učitelji nakladajo.
2. Nič.
3. Naj se čim prej rešijo te šole.

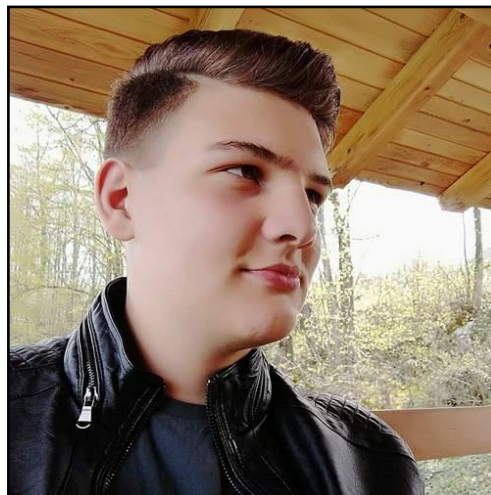

MIHAEL METEŽ

1. Sošolci, prijatelji.
2. Znanje za vsak dan.
3. Naj se učijo in naj poslušajo.

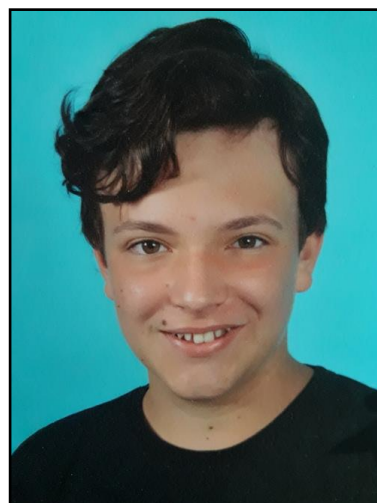
NEJC ŠIMEC

1. Zimska šola v naravi.
2. Da moraš biti vztrajen.
3. Naj se ne kregajo z učitelji, ker bodo nastradali.

TIM BUKOVEC KRALJ

1. Zimska šola v naravi.
2. Kako se dreti.
3. Naj se zafrkavajo.

UROŠ KRALJ

1. Zimska šola v naravi
2. Kako računati.
3. Naj bodo veseli.

TILEN HUĐELJA

1. Zimska šola v naravi.
2. Preživet šolsko življenje.
3. Nehajte biti odvisni od telefonov.

Sara Plut Pečavar, 7. r., novinarski krožek

LITERARNE STRANI

Kralj Matjaž in onesnaževanje

Kralj Matjaž odpre oči, pogleda v svet in kaj se tam godi? Onesnaženost je povsod okoli, po cesti se vozijo ogromni avti in meteorji. Iz dimnikov tovarn dim se vije, iz cevi odpadna voda v reke lije. Matjaž gleda z žalostnimi očmi, že skoraj cel svet zelo smrdi. Toda tam nekje še obstajajo gozdovi, metulji letijo, tečejo slapovi. Kralj Matjaž se odloči, da zapre oči, odprl jih bo, ko bo svet boljši.

Veronika Gorše, 6. razred

Kralj Matjaž

Kralj Matjaž se je zbudil in od začudenja skoraj znorel. Videl je čudna vozila, ki niso bila podobna kočijam. Ampak takrat, ko je videl trpečo naravo, se je razjezil. Takoj je odšel k županu in mu to povedal. Vsi so se čudili, kdo je to, dokler ga niso prepoznali. Takoj so začeli čistiti. Razen enega podjetnika, ki ni hotel pomagati. Kralj Matjaž je odšel k njemu. Ampak ga ni poslušal. Matjaž je odšel in pripeljal sto bradatih mož, a še preden je kaj rekel, je podjetnik že zbežal. Za tem je kralj Matjaž mirno vladal svojemu kraljestvu.

Anej Bahor, 6. razred

Moja prva ljubezen

Moja prva ljubezen je kakor bolezen,
srečal sem jo v 6. razredu,
že na prvi pogled mi je bila všeč.

Veliko fantov jo je ljubilo,
a mene izbrala je.

Videlo se mi je čudno, ker najgrši sem bil,
ampak meni je bilo v redu, saj razmišljal nisem.

Po par mesecih mi napiše: »Neumnež!!!«
Mislil sem, da se heca, me pošlje v 3 pisane.
Mislil sem, da je nora, preklel sem jo še jaz,
zaprl Facebook in šel spat.

Tim Gašperič, 8. razred

Moja prva ljubezen

Prva ljubezen se zgodi
že v vrtcu ali v šoli.
To se vsem pripeti.
Če je ni, te v srcu boli.

Prvi poljub se na licu zgodi,
ko te fant poljubi.
To je najlepši trenutek
in sladek občutek.

Potem pa prvi zmenek
je največji problem.
Bodi pogumna
in ne ljubosumna.

Ana Peršič, 8. razred

Nadaljevanje Pavčkove pesmi Nova faca

Naslednji dan videl na hodniku jo je,
nasmehnila se mu je, pristopil je do nje.
Romantično pogledala sta se.

Povabil jo je ven,
rekla mu je da.

Prišlo do njega je čarobno bitje Sven,
zbudila ga je stvar, ki ji rečemo budilka.

Tim Gašperič, 8. razred

Kaj delajo postelje?

Lepo jutro se začne v postelji. Saj otrok mora imeti lepe sanje, da ne bo v njih čarovnica ali grozni strahec. A kaj dela postelja, ko nobenega ni doma? Ali je jezna, ker vsi na njej spijo? Mogoče pa hoče kaj delati, zgraditi, da zvezde ne svetijo.

Kaj pa, če čaka na noč za lepe sanje? Mogoče pa dobi občutek, da je velika palica na robu kota. "In kakšna je bila pravljica?" mamica vpraša. A ko pogleda, se le čudi, saj vsak otrok že sladko spi. In vzame fotoaparata, da ujame ta dogodek, ki jim bo za spomin. A ko mamica sobo zapusti, se ji en otrok zaspano zasmeji.

Anej Bahor, 6. razred

Opis osebe – sestra Sabina

Naslednje besede bodo opisovale eno najpomembnejših oseb v mojem življenju, mojo posebno, izjemno in hkrati tudi poredno sestro s čudovitim imenom Sabina.

Moja sestra je precej divja, vendar tudi zelo zabavna in sproščena v družbi. Rada ima ljudi, ki so podobni kot ona sama, torej na čase precej nenormalni. Nima pa rada tistih, ki so preveč pametni in zagledani sami vase, zato jih kar hitro odslovi in pove vse, kar misli.

Ima divje zelene oči in dolge rjave lase. Meri le kakšnih 160 cm in ima le 56 ušivih kilogramov. No ja, res ni težka po svojem telesu, je pa toliko bolj po svojem karakterju. 26. oktobra bo dopolnil 27 let. S svojim fantom živi na Zapudju, vendar je večkrat pri nas, v Dragatušu. Skoraj vedno, ko se oglasi pri nas, mi pobere iz omare vsaj tri četrt majic in hlač. No ja, ni panike, ker ji vedno na skrivaj vzamem majico ali dve in sva si bot.

Narejeno ima turistično srednjo šolo. Ker pa je moja sestra pač prelena, ni naredila faksa in sedaj dela kot natararica v gostilni.

Obožuje, če je glasba navita do konca, ker brez tega enostavno ni zadovoljna. Pomaga pa mi tudi v šoli, na primer pri učenju matematike, vendar mi namesto tega v zvezek raje nariše srčke in zajčka. Med tem izredno rada dela »selfije«.

To je moja sestra. Brez teh stvari pač ni zadovoljna. Vedno rada pomaga, je polna energije, igrivosti ter lumparij, ki jih vedno ušpičiva skupaj. Če bi imela brata, ne bi bila pol toliko zadovoljna, kot sem s to lumpo, ki mi krasi vsak dan.

Larisa Milek, 9. razred

Moj brat Luka

Moj starejši brat Luka je zelo dobra oseba. Star je 19 let. Velik je 186 cm, težek pa približno 75 kg. Njegovi lasje so temno rjave barve in hkrati zelo močni ter gosti.

Vključen je v veliko dejavnosti. Hodi k tamburaškemu orkestru Dobroč, je voditelj mladinske skupine pri verouku v Dragatušu in letos je začel pridno študirati v Ljubljani. Vedno je hotel postati učitelj oz. nekaj v povezavi s tem. Zato se je vpisal na Filozofsko fakulteto v Ljubljani smer pedagogika in andragogika, v želji, da postane svetovalni delavec.

Svoj prosti čas rad preživi z družino, se druži s prijatelji ter zelo rad se ukvarja s pohodništvom, kot tudi celotna naša družina. Rad se oblači po zadnji modi oz. tako, da se v oblačilih dobro počuti. Prav tako rad pomaga ljudem, ki so v stiski ali ki potrebujejo kakršno koli pomoč.

Najlepše je, kadar se skupaj pogovarjava ali ko skupaj pečeva slaščice, nato pa jih z veseljem poskušava, saj ima zelo rad nove okuse slaščic kot tudi tort. Vendar na njegovem seznamu priljubljenih tort se bo zagotovo na začetku znašla njegova najljubša 'Sahar' torta.

Je moj edini brat, zato ga imam še toliko bolj rada, in je enostavno najboljši brat na svetu, ki si bi ga lahko vsak samo želel.

Nika Kuzma, 9. razred

Babici Francki gre vse narobe

Zjutraj je babica Francka stala na levo nogo. Že zgodaj zjutraj je kuhala 'prižganko' in jo je polila. Kričala je, da je bilo nekoč, ko so šli s trebuhom za kruhom, bolje od te 'prižganke'. Zjutraj v kuhinjo pride vnuk in Jan nekaj živčno išče. Babica ga vpraša, kaj je narobe. On jo vpraša, če je videla kje njegov 'iPhone'. Babica ga gleda, kot da bi z neba padel. Potem pa se spomni: »Aha! A to je tista tabla, ki sem jo čez okno vrgla!« Jan jo zgroženo gleda! »Babica!« vzkligne. »Pa to je bilo dražje od vseh tvojih prašičev skupaj!« Babica pa jezno reče: »Joooj! Ta tvoj iPhone ni niti do kolen mojim pajcekom!« Ko Jan ves poklapan odide v šolo, gre babica k svojim 'pajcekom'. Tam sta Joško in Pepa, vendar Mihca pa ni. Babica se dere: »Miheec!« Gluh je ko bukov štor. Babica odhiti na travnik in tam sreča Mihca, ki veselo riže po zemlji. Babica je huda, da bi dala nekoga čez kolena, vendar gre raje kuhat kosilo in poslušat radio. Ko pride Jan domov, se na daleč sliši vreščanje in čudno petje. Takoj ve, da babica spet posluša narodno zabavne pesmi.

Veronika Gorše, 6. razred

Grda učenka

Nekoč je živela učenka Tea, ki je bila učenka 6. razreda. Bila je drugačna od drugih. 5. r. jo je zafrkaval in žalil, da je grda in neumna. Tea je bila zelo žalostna, ker je niso imeli radi. Zato je zbežala od doma. Nekje pa so na njo naleteli 'dizajnerji' iz modne hiše v Milanu. Videli so, da je zelo lepa in so jo prosili, da dela za njih. Oni pa ji bodo plačevali šolo in domovanje. Tea je bila iz dneva v dan uspešnejša in lepša in zrasla je v odlično in znano manekenko. Ko je odrasla, je delala z največjimi modnimi oblikovalci in modnimi hišami. Na koncu so se tisti iz 5. r. obrisali pod nosom.

Veronika Gorše, 6. razred

Kako je nastal televizor?

Živel so bogovi in boginje. Pa se je en bog spomnil, da bi zvečer na kavču kaj gledal, zato je na ploščo narisal veverice. Ker se je slike naveličal, je začel razmišljati, kako bi bilo bolj zanimivo, zato je poklical glavnega boga Zevsa. On mu je povedal, naj uporabi moči in oživi sliko. Ko je to videla boginja znanja Atena, ga je vprašala, kaj je to. On ji je odgovoril: »O,

draga Atena, to je premikajoča se slika.« Rekla mu je, naj to sliko poimenuje televizija/TV. In še danes imamo boljšo televizijo kot bogovi.

Sara Plut Pečavar, 7. razred

Moja skrb za žival

Doma imamo 2 zajklji. To sta Pikica in Zladka. Včasih smo imeli tudi Črno in Liziko, ki smo ju podarili sestrični za rojstni dan. Vsak dan jima odnesem krmo, jima dam vodo in žito (če ga imamo).

Kmalu smo pričakali mladiče. Ko so se skotili, sem zlezla k njim v zajčnik, jih razvajala z žiti in jih božala. Redno sem jim kidala, včasih oziroma skoraj vedno so mi ponagajali. Velikokrat sem jim odnesla ostanke od korenja, solate ali pa ostali kruh, ki smo ga kupili v pekarni ali pa ga posušili.

Pozimi jim odnesem tople vode in jim razlijem led na napajalniku.

Alja Mar, 6. razred

Moja skrb za živali

Imam psa Pufija in mačka, ki mu je ime Muc. Pufi je zelo redko privezan. Vedno, ko pridem iz šole, ga pobožam. Včasih je zraven tudi Muc. Takrat pobožam tudi njega. Babici pomagam, ko kopa Pufija. Rada ju tudi nahranim.

Pozimi se rada igram s sestrico in Pufijem. Skupaj radi tečemo, se valjamo po snegu ipd. Muca redko vidim. Velikokrat vidim Pufija, ko ga zebe. Zato prosim babico, naj ga spusti v kuhinjo, da ga ne bo zeblo. V času novega leta prosim mamico, naj ga spusti v garažo, ker se boji ognjemetov, pokov petard ipd.

Ko je pomlad, grem rada s Pufijem na sprehod. Velikokrat se s sestrico igra na vrtu, tako da se ona igra z Mucom, jaz pa s Pufijem ali obratno. Poleti je podobno.

Ko je jesen, je tudi podobno. Ko gremo nabirat kostanj, gre Pufi lahko z nami in ne rabi biti privezan na povodcu.

Ana Cerar, 6. razred

Moja skrb za živali

Doma imamo polnokrvnega jazbečarja Biserja. Star je 9 let, rojstni dan pa ima 1. julija. Ker imamo vsi doma Biserja radi, se do njega tako tudi obnašamo. Nimamo ga na verigi, velikokrat ga peljemo na sprehod. Vedno ima na voljo hrano, da ni nikoli lačen ali žejen. Po dnevu je vedno spuščen, ponoči pa spi spodaj pri babici, v njenem stanovanju. Veliko ga crkljamo in mu včasih pustimo, da gre gor k nam v stanovanje. Nikoli ga ne tepemo ali pa kričimo na njega. Biser zelo rad je meso in hodi na sprehode. Nikoli se sam ne potepa po vasi. Ker je zelo majhen, moramo paziti na njega, ker je v vasi veliko večjih psov, ki ga želijo napasti. Mislim, da je Biserju zelo lepo pri nas doma in je res srečen pes.

Biserjeva dlaka je rjave, črne in čisto malo bele barve. Je skoraj vedno vesel, a včasih je malo muhast. Ko je srečen, maha z repom kot nor in moja babi reče, da si bo polomil to anteno.

Dan preživi tako, da ga zgodaj zjutraj babi spusti ven, da se polula, potem pa cel dan je, hodi pred hišo ali pa spi. Ima zelo lepe bleščeče oči.

Veronika Gorše, 6. razred

Moja skrb za žival

Mojemu psu je ime Jack. Imam ga zelo rada. Vsak dan se igram z njim, mu dajem jesti in piti. Trikrat na teden mu iz njegove 5x3-metrске ograje počistim iztrebke. V njegovi pasji hišici je slama, da ga prijetno greje, ko je zunaj mraz. Hišica je zgrajena tako, da so najprej lesene deske in strešniki, potem pa ima znotraj obdano hišico s stiroporjem. Pozimi mu dajem malo toplejšo vodo, da ne zmrzne. Ko mu dam jesti, mora biti še nekaj časa v ograji, da se mu ne obrne želodec.

Tjaša Kobetič, 6. razred

Ne bo ji krona padla z glave

Nekega dne sta se mačka in pes pogovarjala. Mačka se je držala zelo vzvišeno in ni hotela narediti ničesar. Mislila je, da bodo vsi delali namesto nje, ampak ji ni hotel pomagati nobeden. Tudi pes jo je prosil, a mu ni hotela pomagati, zato ji je rekel, da ji ne bo padla krona z glave, če bo naredila nekaj dobrega. To je mački dalo misliti. Po enem tednu, ki ga je preživela v svoji hiši, ne da bi prestopila prag, se je odločila, da bo pomagala vsem. Od takrat naprej se več ni držala tako vzvišeno in je pomagala drugim.

Nika Valentina Kočevar, 7. razred

Odisej na Kozjem otoku

Tam so le ujeli sapo zraka in si odpočili. Ko so se pa že spočili, so morali pohiteti, kajti bližala se je noč. To je bil majhen otok. Na njem ni bilo drugega kot kamni, skale, nizke rastline in kosti nekdanjih bitij tukaj. Dobro je bilo to, da se niso imeli česa bati, slabo pa, da so ostali skoraj brez hrane, zato so se odločili, da tukaj samo prespijo, naslednji dan pa odplujejo. Spali so na ladji. Ponoči se je okoli polnoči Odisej prebudil in zaslišal šum. Pogledal je čez ograjo ladje in zagledal senco, ki se je premaknila. Zbudil je četo in pogledal je, kaj je bilo. Tam ni bilo ničesar. Posadka je mislila, da jih vleče za nos, zato niso bili precej veseli. Ampak Odisej je prisegel, da je nekaj videl. Tako se je zopet ulegel in skušal zaspiti, ko je zopet zaslišal isti zvok. Hitro se je vstal in pogledal čez krov, zagledal pa kosmato bitje, ki bi se ga celo bog ustrašil. Bilo je neznano bitje. Slišal je govorice o njem, ampak vsi so pravili, da je samo pravljica. On pa ga je videl, čisto zares, videl 12-metrski stran. Pošast je z enim skokom preskočila pol otoka in izginila. Naslednje jutro je Odisej ukazal posadki, naj dvignejo jadra in čim hitreje veslajo stran od otoka.

Kevin Tilen Kuretič, 7. razred

Odisej na Kozjem otoku

Ko se jim je uspelo izogniti Kiklopu, so naprej pluli čez daljno morje. Začelo se je vse bolj temniti. Valovi so pljuskali ob ladjo, iz morja pa je gledalo vse več visokih skal. Zaradi teme niso videli, kam pluti, pa jih je zaneslo na neki otok. Bil je poln belih prikazni (koz), ki so se pomikale po poti. Ladjo so z vsemi silami zasidrili, nato pa si postavili tovor. Niso vedeli, da jih na otoku čaka groza, vladar otoka Nitaki. Bil je kot duh, prikaže se in izgine. Na otoku je že od začetka videl, da ima obiskovalce. Ko so zakurili, je enega od njih obsedel Nitaki. Govoril je čudne besede, ki jih je Odisej prevedel v grščino. Dobil je: »Tako se odpravite z otoka ali pa se vam slabo piše!« A saj veste, Odisej je trmast in se je odločil ostati na otoku. Zjutraj so odšli na najvišjo vzpetino, da bi se razgledali. Ponovno je nekoga obsedel duh, a tokrat ga je ubil. Tako so nadaljevali z enim manj. Na vzpetini so videli raztreščeno barko. Odločili so se sestaviti novo. Gradnja je bila počasna in nenatančna. Pri gradnji je duh ubil še dva. Odisej je vedel, da duh ubija z razlogom in na otoku nekaj skriva. Več dni je raziskoval in naposled odkril neko jamo. Odšel je v njo in našel sobano. Na sredini je bil velik oltar, na njem pa prstan (ki je obujal mrtve). Vhod v jamo pa se je zaprl. Odisej pa je tuhtal, kako priti iz nje. Prstan si je dal na roko in obudil Nitakija in ga spremenil v človeka. Nitaki se je skopal in za vedno odšel z otoka. Odisej je odšel na vzpetino, kjer je zagledal najboljšega prijatelja. Vprašal ga je, kje so ostali. Prijatelj je odgovoril, da so umrli. Oba sta zgradila čoln in odrinila z otoka.

Leon Pavlinič, 7. razred

Srce mi je padlo v hlače

Lani poleti smo šli KUD Godba na pihala Semič v Planico. To je bil končni izlet. Najbolj se mi je vtisnil v spomin 'ZIP LINE'.

Zjutraj smo šli z avtobusom v Planico. Vsi smo se veselili 'ZIP LINA'. Ko smo prišli v center, smo si kupili karte. Pozneje nam je vodička dala opremo in navodila. Nato smo peš odšli proti sedežnici, ki nas je popeljala do vrha 'Planice velikanke'. Zgoraj je bila vrsta za tri dolge avtobuse.

Pred mano je bil moj prijatelj Žan, s katerim sem se pogovarjal. Ko je prišel na vrsto, mu je uslužbenec na jeklenico položil škripce, zabil varnosti zatič, ga privezal in postavil v ustrezni položaj. Tekle so zadnje sekunde – tri, dve, ena – in že se je odprlo varovalo. Poletel je po jeklenici do dna. Nato sem prišel na vrsto jaz. Mož me je pripel.

Začnejo se mi tresti noge, roke in hrbet. Pripne varnostni zatič in ... Če še nisem povedal, po jeklenici greš osemdeset km na uro. Začenja se odštevanje – tri ... dve ... ena – in že poletim. Zaradi adrenalina sem kričal in vriskal. Vse je bilo lepo, dokler nisem zagledal zavore. Bila je zelo velika. Srce mi je padlo v hlače, saj nisem vedel, kako močno se bom ustavil. Priletel sem in POK! Že je minilo.

Iz tega sem se naučil, da me je vedno, ko grem delat kaj adrenalinskega, najprej strah, potem pa vriskam od veselja.

Leon Pavlinič, 7. razred

Cesarjeva oblačila

Nekega dne je v mesto prišla Rdeča kapica. Šla je na sprehod, da si ogleda mesto. Srečal jo je cesar. Zdela se mu je nenavadna. Povabil jo je v grad. Rdeča kapica ga je vprašala: "Kako je z vašo vojsko?" Cesar je odvrnil: "Ah, ni mi mar za vojsko, samo za oblačila mi je." Rdeča kapica je zgroženo rekla: "Kako lahko mislite samo na oblačila? Omg. Sram naj vas bo!" Cesar jo je zato jezen vrgel v ječo. Ona pa je bila zadovoljna, ker mu je povedala svoje. V ječi je bila 9 noči. V tem času se je cesar pomiril. K sebi je poklical svoja ministra in ju vprašal, kdo ima bolj prav. Misli je, da se bosta strinjala z njim, saj bi drugače izgubila službo. A ministroma več ni bilo mar za službo. Strinjala sta se z Rdečo kapico. Cesar je zgrožen ugotovil, da se skoraj celo mesto ne strinja z njim. Zato je neke noči vzela svoja oblačila in odšel. Nihče ga več ni videl. Za cesarja so postavili starega ministra, ki je pustil Rdeči kapici, da gre.

Ana Cerar, 6. razred

Usta

Moja usta so najboljša,
ko v njih bombonček hrusta.
Še bolj pa so vesela,
ko iz njih lepa beseda je prispela.

Moja usta so lahko tiha kot miška
ali pa glasna kot velika piska.
Lahko pa so tudi lačna kot lev
ali pa so polna kot nadev.

Lahko pa govorijo
ali pa se zelo široko smejiijo.
Včasih so obrnjena navzdol,
ker jim je oče rekel, naj gredo domov.

In zjutraj, ko se spet zbudijo,
se veselo nasmejiijo.

Tim Kač Lamut, 6. razred

Srce

Srce najboljši je organ,
življenje vodi noč in dan.

In miga ter poskakuje,
kot da z drugimi organi tekmuje.

Živ dan se nič ne ustavi
črna kri in se ne pokvari.

Srce zabija še močnejše,
ko se ti tvoj izbrani
malo nasmeje.

Ko pa si star in ko si bolan,
srce se potopi v neskončni spanec.

In vsaj nihče ti ne bo več rekel,
da si velik zaspanec.

Veronika Gorše, 6. razred

Kaj počne računalnik, ko nikogar ni doma

Računalnik doma si pripravi vroč kakav
in si prižge svojo najljubšo oddajo.

Potem pa pripravi še kavo
in povabi svojo prijateljico Snežko na zabavo.

Nato pa prebrska še spletno trgovino
za svoj nov čip.

Na koncu pa se še ponovno zažene,
tako da se še zadnjič sprosti,
In nas lepo počaka doma.

Tim Kač Lamut, 6. razred

Kaj počne računalnik, ko nikogar ni doma

Ko nikogar ni doma,
je to za računalnik prava dogodivščina.
Povabi si prijatelja, da skupaj klepetata
in računalniške igrice igrata.

Ko je utrujen,
počitka je nujen.

Ko se spočije,
se umije.

In potem je ves vesel,
ker lep dan je preživel.

Ana Cerar, 6. razred

Kdor hoče videti, mora gledati s srcem

Nekega dne nam je učiteljica povedala, da bomo dobili novega sošolca. Vsi smo bili zelo radovedni in smo povprašali o njem. Učiteljica nam je le malo povedala o njem. Rekla je samo, da je drugačen kot mi. V tistem trenutku smo se vsi zamislili. Po našim mislih so švigale misli, kaj če je invalid na invalidskem vozičku, morda nima ene roke, ima duševne motnje, mogoče pa je temnopolt. Ampak nobena naša misel ni bila pravilna.

Kmalu je nastopil dan D. V naš razred je prvič prišel nov sošolec po imenu Admir. Bil je begunec, ki je prihajal s svojo družino iz arabskih držav. Njegova družina se je odločila, da bo svoje življenje nadaljevala v našem mestu.

Admir je znal zelo slabo govoriti slovensko. Imel je malo temno polt in nosil je raztrgana oblačila. Noben od nas si ni predstavljal, da bomo za sošolca imeli begunca. Vsi so se ga izogibali, noben se ni hotel spoprijateljiti z njim. Med poukom je vedno sedel sam. Ni imel nobenega prijatelja, s katerim bi se lahko igral, pogovarjal in mu zaupal svoje težave, skrivnosti. Vsi so se norčevali iz njega. Jaz pa nisem bila enaka kot oni. Hotela sem se spoprijateljiti z njim, vendar me je bilo strah, da me bodo kasneje moji sošolci začeli zbadati in zmerjati. Tako so minevali tedni.

Kmalu se je približeval test fizike, kar pa mi je predstavljalo težavo. Zato sem svoje sošolce vprašala, ali bi mi lahko kdo razložil snov, ki je ne razumem.

Vendar so vsi imeli enake izgovore: »Nimam časa!«; »Imam zobozdravnika.«; »Tudi sam ne razumem ...«. Ko so že vsi zapustili učilnico, sva v razredu ostala samo še jaz in Admir.

Pristopil je k meni in mi ponudil pomoč, saj je bil zelo dober fizik. Privolila sem in tako sva se dogovorila, kdaj mi bo pomagal.

Tako sva se naslednji dan res dobila v učilnici 15, kjer mi je Admir v uri in pol razložil vse, kar nisem vedela pred srečanjem. Spoznala sem, da je Admir resnično dober človek, čeprav je drugačen kot mi. Opravičila sem se mu, ker nisem že prej stopila k njemu in ga povabila, da bi se skupaj učila in se zabavala, saj je pri pouku vedno vse rešil prvi.

Od tistega dne sva se družila in bila prijatelja. Ampak zgodilo se je to, kar sem si mislila; moji vrstniki so me začeli zmerjati, ker sem se družila z Admirjem. Vendar jaz se zaradi tega nisem obremenjevala.

Kmalu je prišel dan testa. Test sem rešila brez večjih težav, vendar brez Admirjeve pomoči mi to ne bi uspelo. Ko nam je učiteljica vrnila teste, sva jaz in Admir pisala najbolje. Vsi so se čudili, kako mi je uspelo doseči tak rezultat. Jaz pa sem jim odgovorila, da mi je pri učenju pomagal moj prijatelj Admir.

Takrat so vsi spoznali, da je Admir zelo pameten in prijazen fant, ter si zapomnili rek, ki pravi: KDOR HOČE VIDETI, MORA GLEDATI S SRCEM.

Nika Kuzma, 9. razred

Primož Suhodoločan: Ti kanta požrešna

Nekoč je bil en telefon. To ni bil navaden telefon, ta telefon je bil nekaj posebnega. Ta telefon je bil najbolj klepetav telefon na vsem svetu.

Bil je tako klepetav, da ni vedel, kdaj mora biti tiho. Pa to ni bilo vse. Klical je številke, samo da bi klepetal. Pa to še ni bilo vse. Pošiljal je sporočila. Ljudje so mu rekli, naj jim da mir in da se ne bodo oglasili, ko jih bo klical. Pa to še ni bilo dovolj. Klical je reševalce in gasilce na 112 ter policijo na 113. Vsi so ga opozarjali, da se bo pokvaril.

Nekega dne se mu je izpraznila baterija. Nihče ga ni hotel napolniti. Po enem mesecu so ga le napolnili in ga vprašali, če ga je to kaj izučilo. Obljubil je, da bo sedaj čisto malo klical, potem pa malo več, pa samo podnevi, potem pa še ponoči.

Zdaj pa lahko noč in en tečen telefon na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi.

Lucija Štefanič, 4. razred

Nekoč je bil en pralni stroj. Ampak to ni bil navaden pralni stroj, ta pralni stroj je bil nekaj posebnega. Zelo rad je pral perilo. Najraje je pral nogavice.

Nekega dne je Nika napolnila stroj s samimi pisanimi nogavicami. Ko jih je stroj premetaval in pral, si je vzel najbolj pisano nogavico. Skril jo je v odtočno cev. Ko je šlo pranje proti koncu, se je začel čudno obnašati in ropotati. Ker voda ni mogla več odtekati, so se vratca na stroju odprla in vsa voda iz pralnega stroja je iztekla po pralnici. Nastala je cela poplava. Stroj se je

pokvaril, zato so ga odpeljali na popravilo. Našli so skrito nogavico. A ni bila samo ena! Bilo jih je več! Odstranili so jih in jih vrnilo Niki. Stroj je spet delal. Nika pa je dobila vse nogavice, ki jih je pogrešala. Od takrat je vedela, kje naj išče manjkajoče nogavice.

Zdaj pa lahko noč in en pralni stroj na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi.

Katja Cerar, 4. razred

Nekoč je živel kozarec. To ni bil navaden kozarec, ta kozarec je bil nekaj posebnega. Živel je z dečkom Petrom, ki je rad pil sok.

V ta kozarec ni bilo potrebno nalivati soka. Ne, ta kozarec je bil vedno poln. Sam sebi je rekel, naj se nalije in že je bil poln soka, kakršnega koli si je Peter zaželel. Peter pa si tisti dan ni želel soka. Ne, hotel je vodo. Kozarec se je razburil in skočil skozi okno. Peter je medtem pil vodo. Potem je opazil, da njegovega kozarca ni več na polici. Iskal ga je in iskal, a vse zaman. Kozarca ni bilo vse leto. Peter je moral piti samo vodo. Zato se je odločil, da ga bo poiskal. Hodil je po vaseh in klical: »Nalij se!« Sredi zapuščene vasi je slišal, kako nekaj šumi. Ko je prišel bližje, je zagledal kozarec. Pobral ga je in opazil, da razpada. Odšla sta domov. Peter je kozarec obnovil in mu razložil, da ni zdravo ves čas piti sok in naj ne bo žalosten, če bo kdaj pil tudi vodo. Kozarec je obljubil, da ne bo več žalosten. Vsak dan sta popila liter tekočine.

Zdaj pa lahko noč in en kozarec na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi.

Nastja Jakofčič, 4. razred

Nekoč je bila ena miza. To ni bila navadna miza, ta miza je bila nekaj posebnega. Vse mize so stale na mestu, a ta se je premikala in če je kdo jedel na njej, je komaj zdržala pri miru. Na njej so vedno sedeli bolj revni ljudje, njene sanje pa so bile, da na njej vsaj enkrat sedijo bogati ljudje.

Nekega dne je videla pred restavracijo limuzino. Šla je v restavracijo. Vse je bilo zasedeno, pa se je ona postavila. Bogati ljudje so sedli za njo. Bila je vesela, da se ji je končno izpolnila želja. Ampak videla je, da so na mizi pustili veliko hrane in ji to ni bilo všeč. Odskakljala je nazaj domov. Od takrat na njej niso nikoli več jedli bogati ljudje.

Zdaj pa lahko noč in eno mizo na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi.

Anej Kobe, 4. razred

Nekoč je živela nogavica. To ni bila navadna nogavica, ta nogavica je bila nekaj posebnega. Ni hotela biti več nogavica. Odločila se je, da pobegne.

Zgodaj zjutraj se je odpravila na pot. Prišla je v mesto. Tu je zagledala tržnico. Nogavica se je spotaknila ob pomarančo in se zaletela v stojnico s sadjem ter jo porušila. Nato se je skotalila na rolko, ki je peljala zelo hitro. Na koncu pa je nogavica z rolko vred pristala v bazenu.

Nogavica je bila zelo utrujena in se je vrnila domov. A vhodna vrata so bila zaklenjena. Zato je morala v klet. V kleti je bilo zelo hladno. Ko se je zjutraj zbudila, je začutila prijetno žgečkanje. V nogavici sta se skrivali dve majhni miški. Nogavica se je odločila, da bo postala dom dvema miškama.

Zdaj pa lahko noč in eno nogavico na pomoč, pokrij se, zavij se in zasp.

Neža Sirk, 4. razred

Nekoč je bil en plišast medvedek. Ta medvedek je bil nekaj posebnega. Ime mu je bilo Zeodor in bil je plišasti medvedek otroka Erika.

Nekega dne se je medvedek hotel podati v svet, ker se je igral samo z Erikom. Odšel je, ne da bi Erik vedel. Na poti je videl veliko hiš. Pogledal je v njih in videl otroke, ki se igrajo s svojimi medvedki. Počutil se je osamljeno in je odšel nazaj domov. Še naprej se je igral z Erikom, ki pa mu je obljubil, da bosta skupaj počela tudi druge stvari.

Zdaj pa lahko noč in enega medvedka na pomoč, pokrij se, zavij se in zasp.

Patrik Zajc, 4. razred

NIKA KUZMA DOSEGLA MEDNARODNO 2. MESTO

Nika Kuzma, učenka 9. r., je bila nagrajena na mednarodnem literarnem natečaju, ki ga je organizirala OŠ Frana Albrehta Kamnik, in je dosegla 2. mesto. Iskreno ji čestitamo. Njen spis si lahko preberete tukaj.

Mentorica Nataša Podhostnik

1001 FOTOGRAFIJA

Mama me vsako nedeljo pride iskat k očetu, na Jožefovo ulico 13, saj sta moja starša ločena.

Čez teden stanujem pri mami, konec tedna pa preživim z očetom ter njegovo novo družino.

Nekega dne sem pri mami na podstrešju med staro šaro zagledala prašno skrinjo, v kateri so bili shranjeni albumi, polni fotografij mojega prekrasnega otroštva z mamo in očetom. Tako sem ure in ure bedela pri fotografijah ter zraven jokala, saj sem si želela, da bi se čas vrnil nazaj, da bi lahko z mamo in očetom živela v srečni in veseli družini pod eno streho, kot takrat, ko sem bila še majhna.

Naenkrat pa se mi je pogled ustavil na eni izmed fotografij, na kateri smo mama, oče in jaz na vrtu za hišo. Vsi umazani, blatni, mokri, a veseli ...

To je bil eden izmed jesenskih dni, ko smo se z družino že na vse zgodaj zjutraj odpravili na pustolovščino, ki smo jo poimenovali »ZA NOSOM«. Odšli smo že pred jutranjo zoro. Naše prevozno sredstvo so bile samo naše noge. Mama je pred odhodom pripravila polno košaro dobrot. Oče je pripravil karirasto rdeče-belo odejo ter nahrbtnik, ki je bil skoraj večji od mene. Napolnili smo ga do zadnjega prostorčka. Ko smo imeli vse pripravljeno, smo se odpravili na pot. Hodili smo ure in ure, dokler nismo prišli do velikanskega travnika, polnega dišečih rož. Tukaj smo pognili odejo ter pripravili piknik, da smo se malo okrepčali. Jedli smo sveže pečen kruh z domačo marelično marmelado ter pili topli sadni čaj. Naenkrat sem rekla: »Jaz ne morem več naprej!« Sama pri sebi sem si mislila, kako pa bom prišla domov, če me noge tako bolijo, da se niti premikati ne morem več. Mama je iz košare vzela moje najljubše bombone, mi jih ponudila ter rekla: »Vzemi enega in nič več te ne bodo bolele noge. Vstala boš kot veverica ter se podala naprej na pot.« In res je bilo tako. Hodili smo še naprej in naprej, ko je kar naenkrat začelo deževati, strele so začele švigati sem ter tja, bliskalo se je, kot da nas fotografira 1001 fotoaparati. V daljavi smo videli nekakšno kolibo. Hitro smo stekli k njej in se skrili pred dežjem. Počakali smo, da je dež ponehal, ter se odpravili naprej. Vse je bilo mokro in blatno. Tudi mi smo bili mokri ter premraženi, vendar se nismo vdali ter smo

hodili naprej. Čez nekaj časa smo prišli do blatnih luž, vendar se jim nismo mogli izogniti. Morali smo kar naravnost čez njih. Najprej smo stokali, kako bomo vsi umazani in blatni, vendar se je to valjanje po blatu kmalu spremenilo v zabavo in veselje. Biti moker, premražen in blaten po celem telesu ni niti najmanj lepa reč, zato smo se kar hitro odpravili proti domu. Na srečo je kaj kmalu posijalo sonce ter nas malo ogrelo. Po kakšni uri hoje smo zagledala domačo hišo. Nato smo na vrtu za hišo skupaj naredili 1001 fotografijo ter se počutili kot takrat, ko so švigale strele.

... Zaslišala sem mamo, kako me kliče. Bilo je že pozno, zato sem hitro pospravila vse fotografije, razen te, na kateri smo bili vsi blatni, mokri, ampak hkrati veseli.

Pospravila sem jo v žep in si obljubila, da jo bom vedno imela pri sebi. Ko sem prišla s podstrešja, me je mama vprašala, kje sem bila toliko časa, pa ji raje nisem povedala po resnici, saj sem se bala, da bom kaznovana. Rekla sem ji, da sem na podstrešju pregledovala svoje stare zvezke in učbenike iz prejšnjih let.

Ko pogledam v svoje otroštvo, se v moje srce naseli občutek miru. V moji biti se mešata sreča in ljubezen. Ljubezen staršev do otrok in predvsem ljubezniv odnos med očetom in materjo. Smeh in veselje na vsakem koraku. Sanje in želje vsakega nadobudnega otroka.

A morda na poti odraščanja naletimo na krvavečo pest, ki ti zada strahoten udarec. Harmonija se razblini kot milni mehurček, ko se ga dotakne nežen otroški prstek. V življenje se naselijo žalost, osamljenost in hrepenenje po ljubezni.

Pa vendar ... Ko pogledam v svojo prihodnost, se mi nekje tam za sedmimi gorami in vodami odpira svetla pot. Moj pogled v bodočnost je optimističen. Nekega dne bom spet v srcu nosila mir, srečo in ljubezen. Te pozitivne vrednote bodo naseljevale MOJO družino. Skrbno jih bom negovala in varovala kot najdražji dragulj. Takrat bodo spet od veselja švigale strele, mama in oče pa bosta na vrtu za hišo s svojim otrokom naredila 1001 fotografijo.

Nika Kuzma, 9. r., OŠ Komandanta Staneta Dragatuš

DOSEŽKI

MEDNARODNI LITERARNI NATEČAJ

Na mednarodnem literarnem natečaju (sodelovalo je 6 držav) je **Nika Kuzma**, učenka 9. razreda, dosegla **2. MESTO** za svoj spis z naslovom *1001 fotografija*.

Mentorica: Nataša Podhostnik

LOGIKA

Na šolskem tekmovanju je 22 učencev od 1. do 9. razreda prejelo bronasta priznanja.

Mentorice: Nada Klobučar, Marija Vesna Frank, Mojca Pavlinič, Ivanka Šuštarich, Sabina Lukežič, Ljiljana Jankovič

MATEMČEK

Na šolskem tekmovanju je ena učenka dobila priznanje za sodelovanje, 4 učenci so prejeli bronasta priznanja in 7 učencev je prejelo srebrna priznanja.

Na državnem tekmovanju je **Anej Kobe** iz 4. razreda prejel **SREBRNO PRIZNANJE**.

Mentorica: Sabina Lukežič

BOBER

Na šolskem računalniškem tekmovanju Bober so 4 učenci prejeli priznanja za sodelovanje in 6 učencev je prejelo bronasta priznanje.

Učenec 6. razreda **Anej Bahor** je na državnem tekmovanju dosegel **SREBRNO PRIZNANJE**.

Mentorica: Sabina Lukežič

SLOVENŠČINA

Na šolskem tekmovanju je 6 učencev prejelo bronasta Cankarjeva priznanja.

Mentorice: Ivanka Šuštarich, Sabina Lukežič, Nataša Podhostnik

Na regijskem tekmovanju je **Klara Markovič**, učenka 9. razreda, dosegla **SREBRNO CANKARJEVO PRIZNANJE**.

Mentorica: Nataša Podhostnik

MEHURČKI

Na šolskem tekmovanju iz znanja slovenščine je 15 učencev od 1. do 3. razreda doseglo priznanja za sodelovanje.

Mentorice: Nada Klobučar, Marija Vesna Frank, Mojca Pavlinič

MATEMATIKA

Na šolskem tekmovanju iz znanja matematike je 15 učencev od 1. do 9. razreda doseglo bronasta Vegova priznanja.

Mentorice: Nada Klobučar, Marija Vesna Frank, Mojca Pavlinič, Ivanka Šuštarč, Sabina Lukežič, Ljiljana Jankovič

Na državnem tekmovanju sta dva učenca dosegla **SREBRNI VEGOVI PRIZNANJI**. To sta **Klara Hudelja** iz 6. razreda in **Leon Pavlinič** iz 7. razreda.

Mentorica: Ljiljana Jankovič

VESELA ŠOLA

Na šolskem tekmovanju so trije učenci dosegli bronasta priznanja.

Na državnem tekmovanju sta **Klara Hudelja**, 6. r., in **Klara Markovič**, 9. r., dosegli **SREBRNI PRIZNANJI**.

Na državnem tekmovanju je **Erazem Jesih**, 5. r., prejel **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorica: Mojca Pavlinič

ZGODOVINA

Na šolskem tekmovanju iz znanja zgodovine sta dve učenki dosegli bronasti priznanji.

Na regijskem tekmovanju je **Klara Markovič**, 9. r., dosegla **SREBRNO PRIZNANJE**.

Na državnem tekmovanju je **Klara Markovič**, 9. r., dosegla **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorica: Anita Vrtin

GEOGRAFIJA

Na šolskem tekmovanju iz znanja geografije sta dva učenca dosegla bronasti priznanji.

Na regijskem tekmovanju sta **Anej Bahor**, 6. r., in **Nika Kuzma**, 9. r., dosegla **SREBRNI PRIZNANJI**.

Na državnem tekmovanju iz znanja geografije je **Anej Bahor**, 6. r., dosegel **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorica: Anita Vrtin

LOGIČNA POŠAST

Na šolskem tekmovanju so 4 učenci prejeli bronasta priznanja, 13 učencev pa je prejelo srebrna priznanja. Na državnem tekmovanju so naslednji učenci dobili **SREBRNA PRIZNANJA**: Nuša Alexandra Kočevar, 1. r., David Kopač, 2. r., in Leon Pavlinič, 7. r..

Anej Bahor, 6. r., je na državnem tekmovanju dosegel **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorica: Sabina Lukežič

BIOLOGIJA

Na šolskem tekmovanju sta dva učenca dosegla bronasti priznanji.

Mentorica: Jožica Medvešek Grobovšek

ČEBELARSKO TEKMOVANJE

Na državnem tekmovanju je 6 učencev doseglo bronasta priznanja: Urban Koce iz 5. r., Sara Plut Pečavar iz 7. r., iz 9. r. pa: Tilen Hudelja, Nejc Šimec, Mihael Matkovič in David Gorše.

Mentorica: Jožica Medvešek Grobovšek

LIKOVNI NATEČAJ EVROPA V ŠOLI

Za svoje izdelke je 5 učencev dobilo priznanje za uvrstitev na državno raven: Nuša Alexandra Kočevar, 1.r., Tian Kocuvan Ivanič, 3. r., Anej Kobe, 4. r., Petra Lozar, 7. r., Alja Deržaj, 8. r..

Mentorice: Sanela Majstorović, Nada Klobučar, Mojca Pavlinič, Ivanka Šuštarich, Jasmina Strugar

Učenec 4. razreda **Anej Kobe** je na državnem tekmovanju dosegel **2. MESTO V SLOVENIJI**. Njegovo delo krasi naslovnico letošnjega Dragatušca.

Mentorica: Ivanka Šuštarich

MLADINSKO RAZISKOVANJE

Klara Markovič in **Nika Kuzma**, obe 9. r., sta se z raziskovalno nalogo *Izseljevanje iz Bele krajine* uvrstili na državno tekmovanje Mladih raziskovalcev Slovenije ter tam prejeli bronasto priznanje za nalogo.

Mentorica: Anita Vrtin

JUDO

Učenka **Anja Puhek**, 3. razred, je osvojila **1. MESTO na državnem prvenstvu v judu** in postala **državna prvakinja**.

Trener: Milan Šajnovič

MEDNARODNI LITERARNI NATEČAJ – Na krilih metulja in laboda

Na mednarodnem natečaju za najboljšo otroško in mladinsko knjigo mestne občine Schwanenstadt v Gornji Avstriji sodelujemo z dvema otroškima slikanicama. Prvo sta napisali in narisali učenki 9. razreda Nika Kuzma in Klara Markovič, drugo pa učenca 7. razreda Leon Pavlinič in Žan Kobetič. Rezultate še čakamo.

Mentorica literarnega dela: Nataša Podhostnik

Mentorica likovnega dela: Jasmina Strugar

ŽUPANČIČEVA FRULICA

Urban Koce iz 5. razreda je sodeloval na regijskem tekmovanju v deklamiranju.

Mentorica: Sabina Lukežič

ŠPORTO-VZGOJNI KARTON

1. **MESTO: MANCA HORVAT**, 3. r. Mentorica: Mojca Pavlinič
2. mesto: Sara Horvat, 3. r. Mentorica: Mojca Pavlinič
3. mesto: Neža Sirk, 4. r. Mentorica: Ivanka Šuštarč

ATLETIKA

Na občinskem tekmovanju v atletiki so naši učenci dosegli: **Nejc Šimec**, 9. r., je dosegel **1. MESTO** v suvanju krogle (starejši dečki), **Žan Kobetič**, 7. r., je dosegel **3. MESTO** v teku na 60 metrov (mlajši dečki).

Mentor: Srečko Dražumerič

KOŠARKA

Na občinskem tekmovanju v košarki (starejši dečki) je ekipa naših učencev dosegla **2. MESTO**.

Mentor: Srečko Dražumerič

ODBOJKA

Na občinskem tekmovanju v odbojki (starejši dečki) je ekipa naših učencev dosegla **1. MESTO**.

Mentor: Srečko Dražumerič

PRAVLJIČNI POTUJOČI KOVČEK

Sodelovali so učenci 1. in 2. razreda. Vsi so dobili priznanja.

Mentorice: Nada Klobučar, Sanela Majstorovič, Marija Vesna Frank

CICI VESELA ŠOLA

Sodelovali so učenci od 1. do 3. razreda. Vsi so dobili priznanja za sodelovanje.

Mentorice: Nada Klobučar, Sanela Majstorovič, Marija Vesna Frank, Mojca Pavlinič

BRALNA ZNAČKA

Bralna priznanja je prejelo 91 učencev od 1. do 9. razreda. **Klara Markovič, Nika Kuzma, Tilen Hudelja** in **Tim Bukovec Kralj**, vsi iz 9. r., so postali **ZLATI BRALCI**, kar pomeni, da so vseh 9 let pridno brali in prejeli bralno priznanje.

Mentorice: Učiteljice od 1. do 5. razreda in učiteljica slovenščine

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA

Priznanja za angleške bralce je prejelo 15 učencev od 5. do 9. razreda.

Mentorica: Julijana Turnšek Heij

OTROŠKI PARLAMENT

Občinskega otroškega parlamenta v Črnomlju na temo 'Šolstvo in šolski parlament' sta se udeležila **Tim Gašperič**, 8. r., in **Tilen Hudelja**, 9. r..

Tilen Hudelja, 9. r., je bil izbran za **predstavnik občine Črnomelj na regijskem otroškem parlamentu** v Novem mestu.

Mentorica: Sanela Majstorović

PEVSKI ZBOR

Tara Vranič in **Nika Kuzma**, obe 9. r., sta **vseh 9 let obiskovali pevski zbor** in prejeli **ZLATO PRIZNANJE**.

Mentorice: Ani Jankovič Šober, Helena Konda, Anželika Mitrović, Robertina Ladika Migalič, Tina Kocjan

RAZVEDRILO

VICI

Abeceda

Policaj: "Gospod, ste kaj popili?"

"Ne, nič."

"Bova testirala: povejte abecedo nazaj!"

"Ž z v u t š s r p o n m l k j i h g f e d č c b a."

"Neverjetno, jaz tega ne bi mogel niti trezen."

"Jaz tudi ne."

Posnetek z najine poroke

Mož sedi pred TV in se dere: "Ne, ne, budalo, kaj delaš, cepec, butec, kaj počneš ne, ne, ne!!!"

Žena se oglasi iz kuhinje: "Ne glej spet nogometa, če te tako razburja!"

Mož: "Gledam posnetek najine poroke."

Nasvet doktorja

"Zakaj vedno zamižiš, ko piješ vino?"

"Doktor mi je tako svetoval."

"Ali si nor? Doktor? Tega ti pa ne verjamem!"

"Ja, doktor mi je rekel, da vina niti pogledati ne smem."

Obrazec

Kako blondinka izpolni obrazec za prijavo na modno revijo?

IME: imam

PRIIMEK: imam

NASLOV: doma

EMŠO: kaj

OSEBNA IZKAZNICA: v denarnici

VOZNIŠKA: zraven

Poslanec

Poslanec gre po ulici in sreča mlado mamico z otrokom.

Otrok pokaže s prstom nanj in reče: "Poslanec, poslanec!"

Poslanec je presenečen in mu reče nazaj: "Kako pa ti veš, da sem jaz poslanec?"

Pa reče mamica: "Saj ne ve, samo R-ja še ne zna izgovoriti!!!"

Peter Prevc

Janus po koncu treninga Prevcu: "A si ti normalen! Vprašam te, če si normalen!?"

Peter: "Ja, kaj je? Zakaj?"

Janus: "A ti ne veš, kako se pristane. A ti ne znaš pristati? A naj mene kap zadane gor, al kva?!"

Peter: "Zakaj se dereš, saj sem tam pristal, kjer je tabla z mojim mestom ..."

Janus: "Kakšna tabla?!"

Peter: "Ja piše PP."

Janus: "Bukselj! Ta tabla ne pomeni Peter Prevc! Ta tabla je Parkirni Prostor!"

Sara Plut Pečavar, 7. r., novinarski krožek

UGANKE

Hitro teče, pa ni zajec,
po travi se pase, pa ni krava,
če te sliši, brž pobegne
in se skrije za grmovje. (srna)

Zakrivljeni kremplji, velike oči,
podnevi se skriva, ponoči lovi,
podnevi je tiho, ponoči skovika,
meso ima rada, je zrnje, ne muka. (sova)

Po vejah sem ter tja se smuka,
nam z drevesa lupine meče,
a z jedrci se sama posladka. (veverica)

Ježek zeleni te pika v dlani,
nato pa rjavi možiček pokuka na dan. (kostanj)

Kožo sleče, ko se preobleče.

Kdo je to? (kača)

Lepa je, a silno zvita.

Si po gozdu išče zajce, v vas gre pa kokoši krast. (lisica)

V lep papir in pisan trak zavito;

le kdo bi vedel, kaj je notri skrito. (darili)

Na zunaj okrogla in ne čisto gladka,

pod kožo pa zdrava, sončna in sladka. (pomaranča)

Bela brada, dva roga,

na kmetiji je doma,

mного manj

ko trava rase,

pa čeprav ves dan

se pase. (koza)

Črn, rumen,

pošteno rejen,

pošteno kosmat,

ima rožice rad. (čmrli)

Ostri, beli so zobje

siva je dlaka,

izza grma lačno zre,

kje ga kakšna ovčka čaka. (volk)

SUDOKU

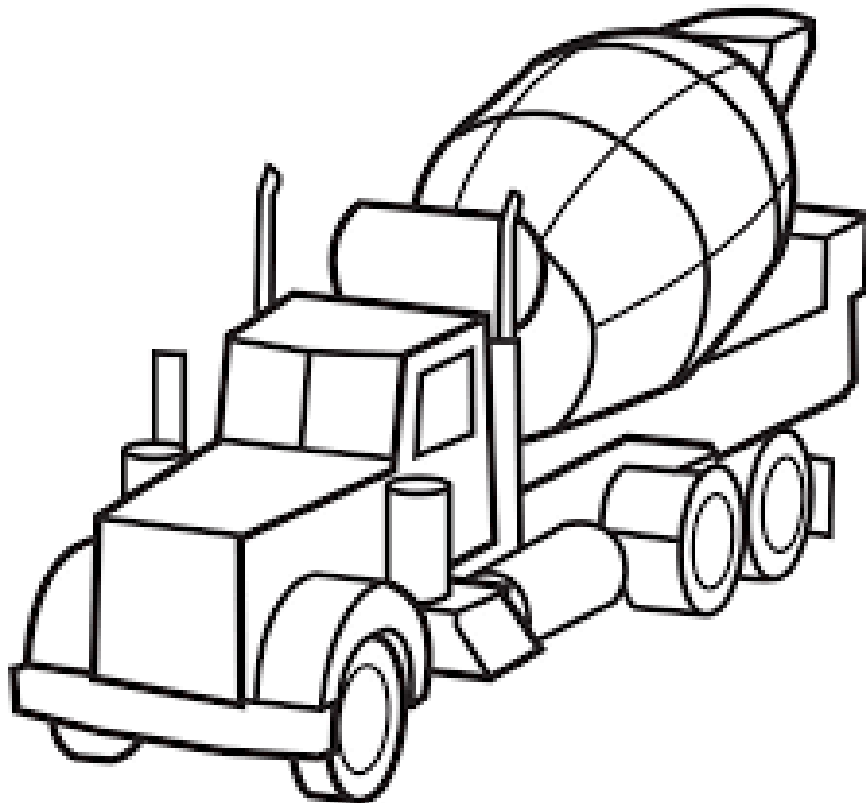
5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

		3		5		8	9	7
8				1	2	3		
	9			3		4	2	1
9	3	6			1	7		
		1				5		
		7	2			1	8	6
3	4	2		6			7	
		9	8	2				3
5	6	8		7		2		

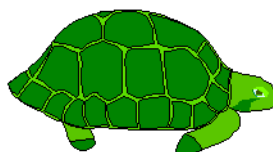
	4				6			
6			3	2		5	9	
7		2					8	
	6	9		1				
			8		9			
				7		9	6	
	9					1		5
	1	3		5	2			9
			4				2	

		6		5	4	9		
1				6			4	2
7				8	9			
	7				5		8	1
	5		3	4		6		
4		2						
	3	4				1		
9			8				5	
			4			3		7

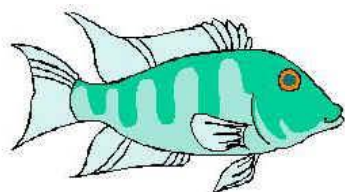
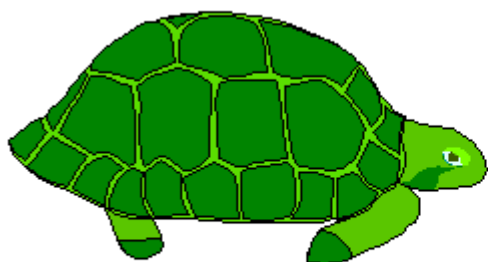
POBARVANKI

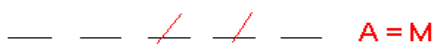
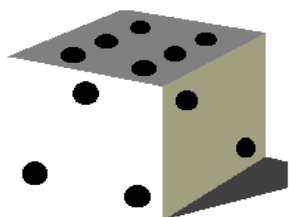
REBUSI

+KA

+K

Rešitve: pijavka, žaba, rak, komar

ANGLEŠKI VICI

A family of mice were surprised by a big cat. Father Mouse jumped and and said, "Bow-wow!" The cat ran away. "What was that, Father?" asked Baby Mouse. "Well, son, that's why it's important to learn a second language."

A man goes to the doctor and says, "Doctor, wherever I touch, it hurts."

The doctor asks, "What do you mean?"

The man says, "When I touch my shoulder, it really hurts. If I touch my knee - OUCH! When I touch my forehead, it really, really hurts."

The doctor says, "I know what's wrong with you - you've broken your finger!"

Patient: Doctor, I have a pain in my eye whenever I drink tea.

Doctor: Take the spoon out of the mug before you drink.

Headmaster: I've had complaints about you, Johnny, from all your teachers. What have you been doing?

Johnny: Nothing, sir.

Headmaster: Exactly.

A: Why are you crying?

B: The elephant is dead.

A: Was he your pet?

B: No, but I'm the one who must dig his grave.

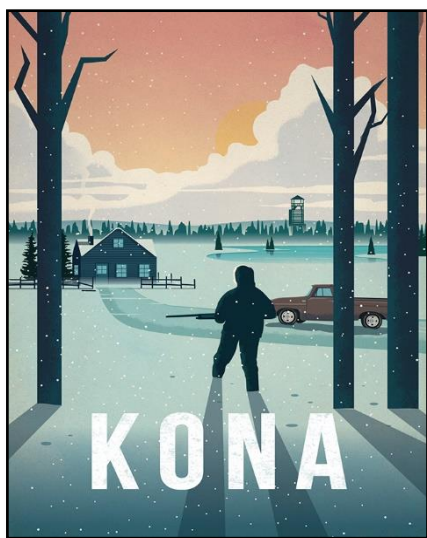
PUPIL: "Would you punish me for something I didn't do?"

TEACHER: "Of course not."

PUPIL: "Good, because I haven't done my homework."

Gregor Pupič, 8. r., novinarski krožek

KONA – Jean Francois Fiset

Kona je igra, v kateri si detektiv Carl Faubert, ki raziskuješ veliko skrivnost, ki se je zgodila v letu 1970 na severu Kanade.

Igra na začetku izgleda lahka, a ko jo začneš igrati, je precej zahtevna, ker zahteva dobre igralske sposobnosti in dober spomin. Igro ti otežuje skrivnostna pošast in agresivni volkovi.

Poleg vsega lahko zmrzneš ali umreš zaradi poškodb.

Igra se konča, ko stopiš zamrznjeno pošast in zbežiš iz mesta. (Če želite videti video o igri, obiščite YouTube kanal Nokzen-a, ki je igro prišel do konca.)

Žan Kobetič, 7. r., novinarski krožek

HOROSKOP

OVEN

Ona: Spoznala boš simpatijo, s katero se bosta zelo povezala in začela družiti. Poletne počitnice boš preživela z njo. Doletelo te bo presenečenje.

On: Preplavili te bosta veselje in radost. Imel boš dobre dneve in želje se ti bodo uresničile. Luč ti bo padla na glavo. Tvojega najboljšega prijatelja bo doletelo presenečenje.

BIK

Ona: V kuhinji ti ne bo šlo preveč dobro, ampak boš imela srečo pri pospravljanju. Med pospravljanjem boš našla, kar si dolgo iskala.

On: Začel boš kuhati in pospravljati, dobil boš simptom mame. Kar naenkrat boš postal boljši človek.

DVOJČKA

Ona: Dobila boš nove čevlje in torbo. Med počitnicami boš šla nakupovat. Kupila boš oblačila, ki ti bodo do konca počitnic premajhna.

On: Dobil boš čevlje ter nogometno žogo. Navdušil se boš nad raznimi športi in po počitnicah jih boš začel trenirati.

RAK

Ona: Tvoje poletje bo zelo lepo in sproščujoče. Na morju boš uživala zelo dolgo. Tvoje počitnice bodo na temo sproščenosti.

On: Doletelo te bo veliko lepih stvari. Med počitnicami se boš veliko gibal. Spremenil boš stil oblačenja.

LEV

Ona: Postala boš zelo dobra prijateljica z bikom in ovnom. Med seboj se boste družili in ob večerih tudi kaj pojedli. Te počitnice bodo zate nepozabne.

On: Matematika ti bo delala probleme. Med počitnicami boš našel odličnega učitelja. Matematika ti po počitnicah ne bo več delala težav.

DEVICA

Ona: Med poletnimi počitnicami boš začela bolj poslušati mamo in očeta. Skupaj z njima boš preživela nepozabne počitnice na morju.

On: S starši se boš kregal. Nič ti ne bo prav, saj hočeš, da je vse po tvoje.

TEHTNICA

Ona: Malo se boš zredila zaradi praznikov in hrane, ampak boš shujšala nazaj. Nič ne skrbi, do poletja je še kar nekaj časa.

On: Prazniki bodo zate zelo kratki, predvsem zato, ker jih boš preživel s prijatelji. Skupaj se boste zabavali pozno v noč. Nikar ne hodi prepozno spat, kajti naslednji dan boš potreboval veliko energije.

ŠKORPIJON

Ona: Med poletnimi počitnicami boš odkrila svoj talent. Tega boš izkoristila za zabavo s prijatelji.

On: Odkril boš, da nimaš veliko talenta za eno stvar. Vsi tvoji prijatelji te bodo pustili na cedilu. Težko boš našel nove prijatelje.

STRELEC

Ona: Dobila boš veliko torbo za na plažo in boš v njej nosila svoje najpomembnejše stvari za na plažo. Kupila si boš veliko novih stvari.

On: V šoli boš imel veliko sreče ter boš imel zelo dobre ocene ter v družbi boš priljubljen. Doma boš imel veliko navdiha. Dosežki, ki jih boš imel, bodo nad nivojem in dobil boš za svoj trud veliko nagrado.

KOZOROG

Ona: Na glavo ti bo padel lonc iz šolske kuhinje ter prijateljici, ki sedi v šoli s teboj v isti klopi kot ti. Dobila boš bratca ali sestrico, ki ga boš imela rada.

On: Rad boš reševal križanke ter sudoku. Ta mesec se boš napotil k najhujšem zdravniku, saj veš, na koga mislim.

VODNAR

Ona: Imela boš veliko sreče ter boš velik navdih. Luč v tvoji sobi bo pregorela ter počila in prišla bo mumija pote.

On: Tvoji vikendi bodo zelo strašni; dobil boš punco ter se boš zaletel v vrata. Nekdo iz šole se ti bo zelo maščeval na temelju tega, ker ga nisi poslušal.

RIBI

Ona: Postala boš boljši človek na temelju tega, da se boš veselila malih stvareh, ki se bodo zgodile v tvojem življenju. Bojiš se duhov.

On: Potopil se boš v svojem lastnem okolju ter boš spoznal svojega najboljšega prijatelja na svetu, s katerim se boš zelo družil.

Tea Ravnikar, 6. r., novinarski krožek

Urednica:

Neja Klepec

Novinarji:

Tjaša Kobetič, Tea Ravnikar, Neja Klepec, Sara Plut Pečavar, Žan Kobetič, Gregor Pupič

Mentorica:

Nataša Podhostnik

Šola:

Osnovna šola Komandanta Staneta Dragatuš

Šolsko leto:

2017/2018

Naklada:

130 izvodov

Tisk:

Tiskarna »Kapušin«, Branko Kapušin s. p.

Oblikovanje in urejanje

Urednica in mentorica

Avtor slike na naslovnici:

Anej Kobe, 4. r.

Podatki o sliki:

Naslov: Starodavni bojevnik za prihodnost

Dosežek: 2. mesto v državi

Mentorica: Ivanka Šuštarič

Oblikovanje naslovnice:

Jasmina Strugar